

Geheimen van de ‘Second Founding Fathers’

Trilogie I: ‘De Röell-Code’

Acte III

Confrontatie in Tijd

(Onze Toekomst gered door Giganten)

Door H.V. Anderz

Van H.V. Anderz zijn de volgende boeken verschenen:

Geschiedenis van het Voetbal:

- 150 jaar Voetbalfinales (1872 t/m 2022)
- Het Internationale Clubvoetbal (1955 t/m 2013)

Geschiedenis van het Langebaanschaatsen:

- De Olympische Geschiedenis van het Langebaanschaatsen van 1924 t/m 2022
 - Het Langebaan Schaatsen in het Corona-Jaar 2020-2021
 - Het Langebaan Schaatsen in het Olympische-Jaar 2021-2022
 - Het Langebaan Schaatsen in het Na-Olympische Jaar 2022-2023
 - Het Langebaan Schaatsen in het Tussenjaar 2023-2024
 - Het Langebaan Schaatsen in het Pre-Olympische jaar 2024-2025

Geschiedenis van het Wielrennen:

- De Geschiedenis van de Ronde van Frankrijk van 1903 t/m 2017
- De Geschiedenis van de Ronde van Frankrijk van 2018 t/m 2025 (Eerste Vervolg)
 - De Geschiedenis van de Ronde van Italië van 1909 t/m 2017
 - De Geschiedenis van de Ronde van Spanje van 1935 t/m 2017
 - De drie grote Wielerrondes van 2018
 - De drie grote Wielerrondes van 2019
 - De drie grote Wielerrondes van 2020
 - De drie grote Wielerrondes van 2021
 - De drie grote Wielerrondes van 2022
 - De drie grote Wielerrondes van 2023
 - De drie grote Wielerrondes van 2024

Historical Fiction: Geheimen van de Second Founding Fathers: De Röell-Code:

- Eerste Yarn: 'Het Ontwaken van Giganten'
- Tweede Yarn: 'Giganten in Sluimermodus'
- Derde Yarn: 'Confrontatie in Tijd'

Supplement bij 'De Röell-Code' (in voorbereiding)

‘History will be kind to me, for I intend to write it.’

- Winston Churchill (18 juni 1940)

‘But, what if History has been manipulated for Ages?’

- Hugo-Victor Anderz (2019)

‘Igitur qui desiderat pacem, praeparet bellum.’

If you want Peace, prepare for War

- Publius Flavius Vegetius Renatus (De Re Militari ± 435 na Chr.)

‘The universe is a pretty big Place. If it is just us, it seems like an awful Waste of Space.’

- Carl Sagan (Contact - 1985).

‘Gij zult geen valse Getuigenis spreken tegen uw Naaste.’

- Het negende Gebod (Exodus 20:16)

Met dank aan de Amerikaanse auteurs van fantasie-, avontuur- en fictieverhalen uit het begin van de vorige eeuw: Edgar Rice Burroughs en Robert Ervin Howard, voor vele, vele uren leesplezier.

Opgedragen aan mijn familie en in het bijzonder aan mijn zoon Reinier.

H.V. Anderz

Confrontatie in Tijd (Onze Toekomst gered door Giganten)

Copyright © 2026 H.V. Anderz

Uitgegeven in eigen beheer bij BraveNewBooks

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Met dank aan Wikipedia en FotoSketcher.

Alle afbeeldingen, omslag- en kopfoto's boven de hoofstukken, zijn rechteenvrij. (Pixabay)

Bewerking omslag en alle andere afbeeldingen: H.V. Anderz.

Bron omslag: Luminas_Art via Pixabay.

Tekst 'Visions' op blz. 7: Copyright © R.E. Howard / Tekening op blz. 7: Copyright © H.V. Anderz.

Eerste Druk

Januari 2026

www.bravenewbooks.nl

Copyright © 2026 H.V. Anderz

Elke overeenkomst met levende personen, ware gebeurtenissen en bestaande plaatsen, berust op louter toeval. Alle personages, gebeurtenissen en plaatsen zijn fictief gebruikt en verhouden zich op geen enkele manier tot een werkelijkheid van bestaande personen, gebeurtenissen en plaatsen.

VISIONS

*I cannot believe in a paradise
Glorious, undefiled.
For gates all scrolled and streets of gold
Are tales for a dreaming child.*

*I am too lost for shame
That it moves me unto myrth,
But I can vision a hell of flame
For I have lived on earth.*

*by Robert E. Howard
1906 - 1936*

Yarn

Op één of andere manier, vormen zich in mijn hoofd al jaren allerlei in elkaar overlopende verhalen.

Noem het fantasie, noem het inspiratie, maar het overkomt me gewoon. Die verhalen passen wonderlijk genoeg steeds bij- en in elkaar, als een inmiddels enorme puzzel. Ik noem zo'n verhaal een Yarn. Hier in uw handen heeft u het laatste deel van mijn eerste, uit drie boeken bestaande Yarn en..., misschien volgen er nog wel meer.....?

Eerst leken die verhalen in mijn hoofd allemaal op zichzelf staande epistels, maar steeds vaker en vooral nadat ik bij toeval, of juist niet bij toeval, tijdens een bezoek aan Brugge, een in Oud-Picardisch geschreven werk van Yves de Lessines, een Middeleeuwse monnik uit de Cisterciënzer-Abdij te Cambron in Henegouwen kocht voor een schijntje van z'n waarde, blijkt die verhalenbrij één groot samenhangend verhaal te vormen. Nu blijkt die ingewikkelde verhalenbrij in mijn hoofd ontward te zijn en samen te smelten tot allemaal in elkaar hakende delen, delen die elkaar aanvullen en zelfs elkaar lijken te completeren....!

Hugo-Victor Anderz

2026

-- . --

N.B.: De monnik Yves de Lessines was van 1323 tot 1328 Prior in de Cisterciënzer-Abdij te Cambron in het huidige Zuid-Belgische Henegouwen. Hij werd daar ook Abt en zou in 1329 zijn overleden. Hij zou de inspiratiebron voor Michel de Nostredamus zijn geweest....

Voorwoord bij de Röell-Code: Acte III

Ik weet het nog precies, alsof het de dag van gisteren was. Het was op een mooie zomerse vrijdagavond tijdens een verjaardagsfeestje bij één van mijn collega's thuis. Het moet ergens halverwege de tachtiger jaren van de vorige eeuw geweest zijn. We werkten allemaal in het Basisonderwijs en hadden elkaar van alles over ons werk te vertellen. Ook ik had mijn bijdrage geleverd over mijn favoriete onderdeel: verhalen vertellen..., en toen zei één van mijn collega's, een kleuterleidster: 'Je zou eens een boek moeten gaan schrijven...!'

Wel, daar heb ik toen heel lang en uitvoerig over nagedacht en in de jaren na die bewuste verjaardag, groeide er een steeds complexer idee in mijn hoofd. Een heel complex verhaal. Ik ben het gaan uitwerken, eigenlijk helemaal niet om het ooit uit te geven, maar nu zo'n 40 à 45 jaar later, nadat ik al een aantal boeken over sport, naslagwerken eigenlijk, het levenslicht had doen zien, zijn mijn eerste en tweede echte boeken, uit wat in mijn hoofd al een echte trilogie is geworden, door mij op papier gezet en inmiddels uitgegeven. Mijn eerste eieren zijn gelegd! En hier is mijn derde ei, deze trilogie is voltooid! Mijn schrijfproces heb ik wel eens vergeleken met het lopen door een dicht begroeid bos. Een bos waarin je in de verte, tussen alle takken en bladeren, een groot en steeds helderder wordend licht langzaam dichterbij ziet komen. Zo is het einde van dit derde deel in mijn gedachten ook steeds dichterbij gekomen!

Wandelen door een bos heb ik als natuurliefhebber vaak gedaan. Eén keer bleek dit wandelen de aanleiding te zijn om te starten met deze trilogie, met het schrijven van de eerste Acte van de eerste Yarn. Het was eind april 2011. Mijn vrouw en ik waren uitgenodigd om als publiek aanwezig te zijn bij de integrale opname van het N.C.R.V. Tv-programma 'Rondom 10' wat op Koninginnedag van dat jaar, uitgezonden zou worden vanuit Paleis Soestdijk. We moesten vroeg in de avond aanwezig zijn, werden door presentatrice Ghislaine Plagg ontvangen in de tot restaurant omgebouwde Orangerie en kregen de kans om ook nog even door de achter het paleis gelegen tuin te wandelen. Daar, tijdens die wandeling, ontsproot het verhaal in mijn gedachten, wat ik voor het begin van deze trilogie gebruikt heb. De omgeving van het Paleis triggerde blijkbaar dit verhaal in mijn gedachten. Een verhaal waarvan ik de volgende dag gelijk het begin heb proberen op te schrijven, om te voorkomen dat ik het zou vergeten. Maar, het heeft nog wel een aantal jaren geduurd voordat deze trilogie helemaal uitgewerkt was.....

Januari 2026.

H.V. Anderz.

---.---

Derde Yarn in deze eerste Trilogie

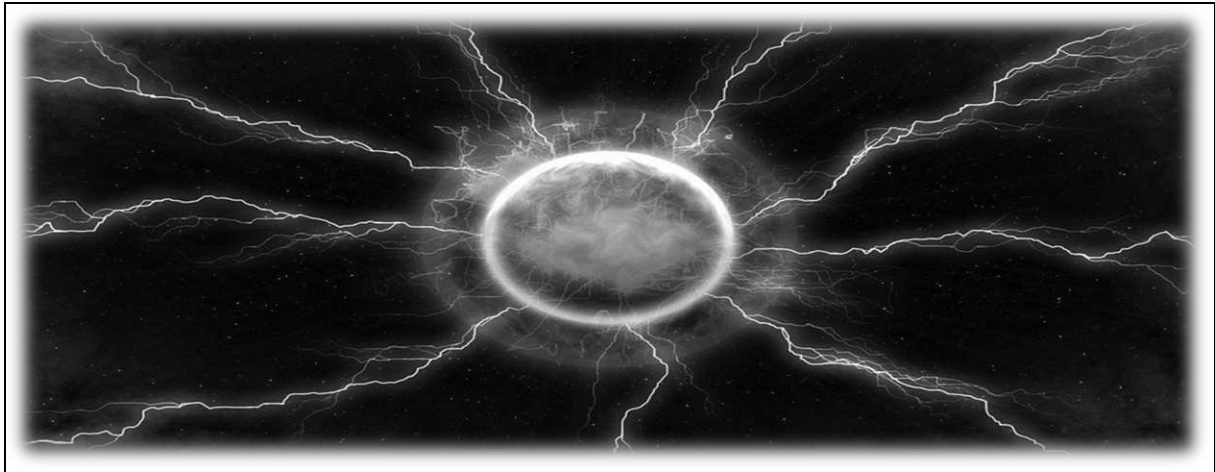
Geheimen van de ‘Second Founding Fathers’

De Röell-Code

Acte III

Confrontatie in Tijd
(Onze Toekomst gered door Giganten)

Yarn:

Het Engelse woord of de uitdrukking 'Yarn' heeft in dit verhaal een aantal betekenissen. Het is de benaming voor de herinneringen, de sensaties van mij, Hugo-Victor Anderz, die door allerlei oorzaken getriggerd worden. Maar 'Yarn' is ook de mysterieuze man, waar al die sensaties, sensaties die eigenlijk 'hymnen of zangen' genoemd moeten worden, naar toe lijken te wijzen, of wijzen ze naar zijn zoon...?

- * Hugo-Victor Anderz (1954) en zijn vrouw Geertruida Adriana (Gea) Krone (1956) wonend in Nesserweer bij Ridderkerk. Getrouwd in 1994. Zij zijn bij toeval (?) in dit verhaal terecht gekomen, omdat Hugo extra-gevoelig blijkt te zijn voor allerlei prikkels uit het verleden. Prikkels die in zijn brein omgezet worden naar beschrijvingen van vroegere gebeurtenissen. Zo is hij de 'Hymnenzanger.'
- * Hugo-Reinier (Hugo-R) is hun zoon (1995). Hij loopt nu stage in Houston in de Verenigde Staten.
- * De Tamaloa Fou (1944): In Parijs geboren, onbekende oudere halfbroer van Hugo-Victor Anderz.
- * Yarn (2016): Onbekende man die Hugo ontmoette, bij bezoek aan Frankrijk ergens rond 1976.

België:

Tijdens de speurtocht naar Isa-Naomi in de eerste Acte van deze Trilogie, wordt een Belgische journalist het verhaal ingetrokken. Hij bijt zich er helemaal in vast en komt heel dicht bij allerlei antwoorden.

- * Axel Nord: Belgisch journalist uit het plaatsje Aywaille in de Ardennen. Getrouwd met April Smith.
- * Dik Talboom: Zoon van een Belgisch Luchtmacht-officier en Freelance-assistent van Axel Nord.
- * Nora Pintens: Vriendin van Dik Talboom.
- * Rutger Vandebeker: Belgisch triatleet met een bijzonder verhaal.
- * Kolonel Dirk-Manuel Talboom: Belgisch en later Atlantis Ltd. Luchtmacht-officier en vader van Dik.

Atlantis Ltd.-Nederland (De voormalige Organisatie G.O.O.D.):

Via gebeurtenissen uit Acte I van deze Trilogie, zijn we er achter gekomen, dat Organisatie G.O.O.D. is opgericht door Prins Bernhard der Nederlanden in de 'rancuneuze' nadagen van zijn leven. Deze organisatie is bij het begin van deze derde Yarn al helemaal opgegaan in 'Atlantis Ltd.'

- * Christina Thomassen (1980): 'White-One.' Commandant en gepromoveerd tot 'White Zero,' dat is 'Overall-Operationeel Bevelvoerder' van Atlantis Ltd. te velde en ook één van de 'EkChanGa.' Alleen Prins Atlan is hoger in rang bij Atlantis Ltd. dan zij. Christina woont met vriend Vincent in Amsterdam.
- * Claes Vanderbaak (1973). Getrouwd met Inge Soek (1978) uit Harmelen. Dochter Françoise (1998).
- * Will Norris (1975): Buitenspecialist. De vierde met deze naam. Verlamd en rolstoel-gebonden.
- * Elisa van Tholen (1991). Aan het eind van Acte II neergeschoten bij een ziekenhuis in Rotterdam.
- * Marga van Cramm (1972): 'White-Two,' Vice-Commandant van Atlantis Ltd.-Nederland.
- * Isa-Naomi Winston-Soames (1996): Re-integrerend agente, na ontvoering door J.V. Zonder naam.
- * Richard-Benjamin (Ben) Winston-Soames (1990): China-Expert en één van de 'EkChanGa.'
- * Aloisia Ritler (1988): Eigenaar vakantiehuis op het Ile de Levant in Zuid-Frankrijk. 'EkChanGa.'
- * Hanna Dunn (1989): Roodharig en snel verliefd! Ook één van de 'EkChanGa'

Atlantis Ltd. Londen:

De geheime organisatie 'Atlantis Ltd.', in de negentiende eeuw opgericht door de 'Second Founding Fathers,' bouwde zijn hoofdkantoor in/onder Londen. De leiding van 'Atlantis Ltd.' was en is in handen van een aantal, in de luwte van de wereldgebeurtenissen opererende, invloedrijke mensen. 'Atlantis Ltd.' heeft de beschikking over raadselachtige, maar zeer geavanceerde technieken.

- * Sidney Reilly (1873): Aankomend Leidinggevende Atlantis-Basis onder Attu-Island bij Alaska.
- * Captain Lawrence Oates VI (1880): Gezagvoerder van de Super-Submarine 'Sir Winston Churchill.'
- * Amélia Earhart (1897): Aankomend Leidinggevende Atlantis-Basis onder Nikumaroro in de Pacific.
- * Prins Bernhard (1911-2004): 'First' van 1995 t/m 2004. Was vanaf 1967 'The Ninth' van Atlantis Ltd.
- * Raoul Wallenberg (1912): Aankomend Leidinggevende Atlantis-Basis bij Rangatira (New-Zeeland).
- * Erik Hazelhoff Roelfzema (1917-2007): 'First' van 2004 t/m 2007. Opvolger van Prins Bernhard.
- * Dick Winters (1918-2011): 'First' van 2007 t/m 2011. Opvolger van Eric Hazelhoff Roelfzema.
- * John Herschel Glenn (1921): Voormalig 'First.' Oud-Astronaut en Senator van de Verenigde Staten.
- * John Watts Young (1930): Opvolger van John Glenn als 'The First' en ook Oud-Astronaut.
- * Richard-Nicolas Winston-Soames (1948): Vader van Isa-Naomi en zoon van Mary-Jenny Soames en dus kleinzoon van Sir Winston Churchill. Zogenaamde 'Ghost van Atlantis.'
- * Admiraal Sir George-Michael Zambellas (1958): First Sea Lord en Chief Naval Staff sinds april 2013.
- * Leonard-Christopher Winston-Soames (1959): Vader van Richard-Benjamin en ook zoon van Mary-Jenny Soames en dus ook kleinzoon van Sir Winston Churchill. Ook 'Ghost van Atlantis.'

- * Boris Jefimovitsj Nemtsov (1959): Tegenstander van de Russische President Wladimir Poetin en nu Gezagvoerder van de nieuwe Super-Submarine de 'Sir Robert Falcon Scott.' Maar hij voert nu voor zijn eigen veiligheid de naam Boris Jefimovitsj Nicolai Emtsov. (B.J.N. Emtsov) en hoopt ooit met behulp van Atlantis Ltd. Wladimir Poetin van de 'Russische Troon' te kunnen stoten.
- * Doctor 'Doc' Archibald Johnson (1964): Hoofd Atlantis Hybernatie en verdere Ontwikkelingen.
- * Prinses Marjorie van Oranje-Nassau (1968): Vanaf 2007 'The Fifth' van 'Atlantis Ltd.'
- * Joseph-Robert Kennedy III (1980): Amerikaan en 'Deputy of the First.' Tweelingbroer van Marc.
- * Eleanor Rigby (1982): Verpleegster in het Laboratorium-Ziekenhuis van Atlantis Ltd. in Londen.
- * Louise Kimball-Leakey (1985): Archeologe en kleindochter van de Archeologen Mary Leakey (1913-1996) en Jeaninne Davis-Kimball (1929-). Vriendin van Hannah (Indy) Brunnendorp.
- * Hannah (Indy) Brunnendorp (1986): Archeologe van het Berlijns Archeologisch Museum.
- * Mrs. Joanna Adams-Lumley and John Adams (Historicus) uit Londen: Opvoeders Atlantis-Wezen.
- * Zhang Zhen (1989): Burgerjournaliste en undercover China-Correspondent van Atlantis Ltd. Zij heeft als specialisme virologie en heeft gewerkt bij het Virologisch Instituut in het Chinese Wuhan.

Frankrijk:

- * Jacqueline Pagnol-Bouvier (1920): Weduwe van de Franse auteur en filmregisseur Marcel Pagnol.
- * Jean-Claude Mézières (1938): Frans striptekenaar bekend van Ravian, in 't Frans: Valerian.
- * Franny van Opstaal (1954): Oud-klasgenote van Hugo, sinds 1975 wonende in Frankrijk. Journaliste.
- * Mireille Ballestrazzi (1954): 'Madame le Commissaire.' Sinds 2012 Presidente van Interpol.
- * General Jean-Paul Philippe (1960): Directeur van het 'Centre d'Essais de Lancement de Missiles.'
- * Noor La Boudrelle (1995): Stewardess met Frans-Indiase roots. Vriendin van James M.

Wereldleiders:

- * Pranab Mukherjee (1935): President van India vanaf 25 juli 2012.
- * Jan Kenneth Eliasson (1940): Sinds 1 juli 2012 Zweeds Adjunct Secretaris-Generaal van de V.N.
- * Ban Ki-moon (1944): Koreaans Diplomaat. Vanaf 2007 Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.
- * Jaap de Hoop Scheffer (1948): Nederlander. Van 2004 t/m 2009 N.A.V.O. Secretaris-Generaal.
- * Benjamin Netanyahu (1949): In 2015 voor de vierde keer Premier van Israël.
- * Michelle Bachelet (1951): Vanaf 2014 voor de tweede keer Presidente van Chili.
- * Xi Jinping (1953): President van China sinds 2013. Nickname: Winnie de Pooh.
- * Najib Razak (1953): Premier van Maleisië sinds 3 april 2009. (Corrupt).
- * Donald Tusk (1957): Pool en President van de Europese Unie sinds 2014.
- * Jens Stoltenberg (1959): Sinds 2014 Secretaris-Generaal van de N.A.V.O. afkomstig uit Noorwegen.
- * David Cameron (1966): Premier van Groot-Brittannië sinds 2010.

Neo-Atlantis:

Wat het nog steeds raadselachtige Neo-Atlantis precies is, is bij het begin van deze derde acte nog slechts aan een enkeling bekend. In deze derde Acte wordt duidelijk dat Neo-Atlantis zich op een Planeet met dezelfde naam, bij de ster Wega in het Sterrenbeeld Lyra, bevindt.

- * Khan-Magister Artimo IX Yzioon: Regeerde van 1907 t/m 1949 (Aardse Tijd) over Neo-Atlantis.
- * Khan-Magister Atlan XXVIX: Regeerde van 1949 t/m 1978 (Aardse Tijd) over New Atlantis.
- * Prinses-Magistra Afrona van Dellous (1945): Vrouw van Khan-Magister Atlan XXX Ymono en zijn samen de Ouders van Battle-Princess Major Ylina van Neo-Atlantis op Wega.
- * Khan-Magister Atlan XXX Ymono (1945) van de Atlantische LIV Dynasty der Alubariden. Regeert vanaf 1978 over Neo-Atlantis. Vader van Battle-Princess Major Ylina van Neo-Atlantis.
- * Battle-Princess Major Ylina (1962): Prinses en Ambassadrice van Neo-Atlantis. (Nieuwe Eva).
- * Battle-Angel General Ylana-Gabriëlla: Hoofd Bescherming Prinses Ylina. Gaby voor intimi.
- * Battle-General Atalana (Prins Atlan), als Siyaj K'ak rond 300 na Chr. op Aarde bekend geworden. Nu is hij de hoogste in rang bij Atlantis Ltd. hier op Aarde.
- * Commander Audrey: In Acte II aan boord van de Submarine 'Sir Winston Churchill' gegaan.
- * Battle-Angel Major Ysenja: Atlantis-beveiligers van Atlantis-Nederland bij Nesserweer.
- * Battle-Angel Warrior Yranda: Atlantis-beveiligers bij de opgravingen in Toniná in Mexico.
- * Battle-Angel Warrior Yrenka: Atlantis-beveiligers van de Wa'chters-Den in Tibet.
- * Battle-Angel Warrior Ylonka: Atlantis-beveiligers op het Ile du Levant in Zuid-Frankrijk.
- * Battle-Angel Warrior Yrinka: Atlantis-beveiligers voor Tristan da Cunha in Atlantische Oceaan.
- * Battle-Angel Warrior Ylenka: Atlantis-beveiligers van Atlantis-Nederland in Driebruggen.

Organisatie B.A.D. (Inmiddels opgeheven):

Organisatie, in een vlag van verstandsverbijstering door Prins Bernhard der Nederlanden opgericht.

- * Johan V. (Victor) Zondernaam (1974-2015): Zelfbenoemd Black-One. Vermoord. (Zie Acte II).
- * Fred van Niervaart (1960-2015): Omgekomen in de Ardennen (Zie Acte I).
- * Adriaan (Ran) van Cramm Sr. (1931): Voormalig Black-One (Leider). Ondergedoken op Ile du Levant.
- * James Mink (1979): Vaak James M. genoemd. Was in dienst bij Prins Bernhard der Nederlanden.
- * Johan V.I. (Victor-Izak) Zondernaam Junior (1990): Geadopteerd door Johan V. Zondernaam.
- * Pjotr Nebojša Kowalski (1988): Afkomstig uit Polen.
- * Klaas Wolters (1989): Amsterdammer. Medewerker en vriend van Johan V.I. Zondernaam Junior, zij werken in deze Acte III voor Umie'alka van Ald'e-Baran.
- * Adriaan van Cramm Jr. (1954): Zoon van Ran. Inmiddels ondergedoken op Tristan da Cunha.
- * Einar Halvorsen (1966-2015): Dubieus Contactpersoon voor Noord-Europa.

* Qassem Soleimani (1957): Generaal Iraanse Revolutionaire Garde. Sinds 1998 hoofd van de al-Quds-Brigade (de Jeruzalem-Brigade), een elite eenheid binnen de Iraanse Revolutionaire Garde.

Tibet / Himalaya:

* Kun'dga Lot'sawa (1997): De nieuwe Wa'chter en één der 'Ēka Chanauṭa Gariyō' (Uitverkorenen).

* Tso'mo (1997): Voormalige vriendin van Kun'dga Lot'sawa. Zwanger van Kun'dga.

* Hi'lza: Metch Kang'mi met lange witte haren en vertrouwenspersoon van Kun'dga Lot'sawa.

Inmiddels ook zwanger van hem.

* Pänchen Lama Gendün Chökyi Nyima (1989): Leeft in Ballingschap en is vaak buiten Tibet.

* De Oude Wa'chter: Leeftijd onbekend. Hij overlijdt in Acte II op 14 juli 2015 en wordt als nieuwe Wa'chter opgevolgd door Kun'dga Lot'sawa.

* Sherpa Tenzing Hillary Tqashi (1985): Kleinzoon van de Sherpa Tenzing Norgay, die met Edmund Hillary op 29 mei 1953 de Mount Everest beklom en als eerste de top bereikte.

* Yue Fei: Leider van de Chinese Rode Armband Patrouilles in de Tibetaanse Autonome Regio.

* Gyancaïn Norbu (1990): Volgens regering van China, de 11e reïncarnatie van de Pänchen Lama.

Verenigd Koninkrijk

* Henry James Tandey (1891-1977): Engels soldaat, drager van het Victoria Cross.

* Stephen William Hawking (1942): Brits natuurkundige, kosmoloog en wiskundige.

* Arthur Pendragon (1954). Geboren als John Timothy Rothwell. Eco-campaigner en Neo-Druïde.

* Edward Moore (1963): Hoofd Sectie Europa van de Engelse Geheime Dienst MI6. Tweelingbroer van de Engelse Ambassadeur in Turkije: Richard Moore.

* Eugene O'Growney (1863-1899): Was een Ierse Priester en Wetenschapper.

* John Philip Holland (1841–1914): Iers ingenieur, bouwde eerste onderzeeër voor de U.S. Navy.

Verenigde Staten van Amerika:

* Rear-Admiral George-William Ballance (1960): Commandant van de Amerikaanse 4th Fleet.

* William-Henri Norris (1990): Zoon van Will Norris: Voormalig Captain U.S. Navy.

* Barak Hussain Obama (1961): President van de Verenigde Staten sinds 2009. Geboren in Honolulu.

* John Brennan (1955): Directeur van de C.I.A. (vanaf 8 maart 2013).

* Susan-Elisabeth Rice (1964): Nationaal Veiligheidsadviseur van de V.S. (sinds 1 juli 2013).

* Major Kelley Johnston Jr. (1980): Pilote, met Puerto Ricaanse roots, van de Presidentiële Lockheed SR-71D Stealth-Blackbird. Nu Commandant Luchtmacht Atlantis Ltd. en ook zwanger van Kun'dga.

* Prof. Dr. Eleanor Armstrong (1970): Dochter van Astronaut en eerste maanwandelaar Neil Armstrong. Presidente van het geheime Project-Constellation 2.0.

- * John van Horne (1964): Ruimtevaart-Journalist bij de Houston Chronicle.
- * John van Horne Senior: (1932): Oud-Journalist en verzamelaar bijzondere berichten.
- * Alan Alda (1936): Acteur uit serie M.A.S.H. en hij speelt een rol in de film 'Bridge of Spies.'
- * John-William Raymond (1960): Beoogd Commandant van Amerikaanse Air Force Space-Command.
- * Mark-Raymond Kennedy (1957): Politicus en President van de Universiteit van Colorado. Leider van het project rondom de Kepler-Telescoop. Geen familie van de bekende Kennedy's.
- * James M. Beggs (1926): N.A.S.A. Administrator van 1981 t/m 1986.
- * Charles F. Bolden (1946): Huidig N.A.S.A. Administrator. (vanaf 17 juli 2009).
- * Kate Newell (1989): Kleindochter van astronaut Michael Collins. Heeft contact met John Glenn.
- * Carl Edward Sagan (1934-1996): Was een Amerikaanse astronoom, astrofysicus en scepticus.
- * Robert J. Oppenheimer (1904-1967): Befaamd Natuurkundige en leider Manhattan-Project.
- * John von Neumann (1903-1957): Amerikaans wiskundige, grondlegger computer technologie.
- * Zecharia Sitchin (1920-2010): Amerikaanse schrijver, die een theorie over de buitenaardse oorsprong van de mensheid uitdroeg, gebaseerd op door hem vertaalde Sumerische kleitabletten.
- * Leonard Mlodinow (1954): Amerikaans geleerde en coauteur van boeken met Stephen Hawkins.
- * Geraldyn M. Cobb (1931), bekend als Jerrie Cobb. Americaans Pilote. één van de 'Mercury 13' en de enige, die al dezelfde testen als haar mannelijke collega's, met succes onderging.
- * David Cohen (1963): Vanaf 2015 Adjunct-Directer van de C.I.A.

Bhutan / Himalaya:

- * Thubten Dungkar Nyingtri (1927): Leraar in Taktshangklooster in Bhutan en Contactpersoon voor Atlantis Ltd. in deze Aziatische Regio.
- * Nam'gyul: Metch Kang'mi en bewaker van Taktshangklooster in Bhutan.

Nederlandse Politie:

- * Abraham Strikker (1960): Commissaris Nederlandse Politie en van de Dutch Secret Service (D.S.S.).

Nederlandse Geheime Dienst (D.S.S.):

- * Cees van Polanen (1962): Boer en medewerker van de Nederlandse Geheime Dienst (D.S.S.).

Rusland:

- * Vladimir Poetin (1952): President en Alleenheerser en of Dictator van Rusland.
- * Vassily Politkovsk (1950): Oom van Anna Stepanovna Politkovskaja en woonachtig in Alma Ata.
- * Sergej Koezjoetovitsj Sjojgoe (1955): Sinds november 2012 Russisch Minister van Defensie.
- * Anna Stepanovna Politkovskaja. (1958-2006): Russisch journaliste en mensenrechtenactiviste.

- * Jevgeni Prigozjin (1961): Leider van de Wagner-Groep: Geheim Prive-leger van Wladimir Poetin.
- * Yuri Mulner (1961): Israëlisch-Russische miljardair, financier van 'Breakthrough Watch' in Chili.
- * Marina Vasilievna Kovtun (1962): Sinds 2012 Russisch Gouverneur van de Moermansk-Oblast.
- * Dmitri Anatoljevitsj Medvedev (1965): Sinds 2012 Voormalig President en nu Premier van Rusland.
- * Andrej Ivanovitsj Boerlaka (1965): Generaal Russische Geheime Dienst F.S.B.. Had als plaatsvervangend hoofd Operationele Dienst F.S.B.-Grenstroepen, toezicht op neerschieten van de MH-17.
- * Arkadi Dvorkovitsj (1972): Russisch Vicepremier sinds 12 mei 2012 in Kabinet van Dmitri Medvedev.
- * Vassily Khrannokov (1975): Onderzoeker naar de explosie in Tunguska van 30 juni 1908, werkzaam aan de Siberian Federal University in Krasnojarsk in Rusland.
- * Ramzan Kadyrov (1976): Hoofd Tsjetsjeense Republiek. Brein achter moord op Anna Politkovskaja.
- * Aleksej Anatoljevitsj Navalny (1976). Oppositieleider, advocaat en anti-corruptie-activist.
- * Vitaly Ivanovich Churkin (1952): Sinds 2007 Ambassadeur van Rusland bij de Verenigde Naties.
- * Vladimir Kara-Murza (1981): Medestander van Boris Nemtsov. Overleeft poging tot vergiftiging.

Nederland:

- * Ab Oeldrich (1912-1985). Verzetsman en vervalser. Heeft na de bevrijding gewerkt bij de Politieke Opsporingsdienst (P.O.D.) en bij de Politieke Recherche Afdeling (P.R.A.). Als archiefman had hij daar veel dossiers gezien en sommige achterover gedrukt. Bewaarde deze in een donkerbruine koffer.
- * Jana Beranová (1932): Tsjechische, in 1948 naar Nederland gekomen. Vriendin van Jim Postma.
- * Marinus (Rinus) Vuik (1946): Fotograaf, Interpol informant, Siberië-kenner. Vriend van Jim Postma.
- * Wim de Boek (1947): Bekende Rotterdammer en Fotograaf van bekende Rotterdammers.
- * Jim Postma (1948): Rotterdams journalist in hart en nieren. Eigenaar van 'Vandaagmorgen.nl.'
- * Philip (Flip) C.B. Meerschalkenwaard (1954): Directeur Koninklijk Huisarchief en Verzamelingen.
- * Jan Meijerink (1954). Afkomstig uit Twente: Eigenaar van Hotel 'Het Geheim van de Prins' in Buren.
- * Barbara O'Connor (1968): Nakomelinge van Minister-President Joan Röell (1844-1914).
- * Vincent d'Anafrio (1980): Levensgezel van Christina Thomassen. Ontvoerd en weer gevonden.

De Krim / Krim-Russische Basis:

- * Lord Raglan (1788-1855): Veldmaarschalk en Engels Opperbevelhebber tijdens de Krimoorlog.
- * Nikolay Zhukovsky (1847-1921): Russisch wetenschapper: Ontwerper/grondlegger Krim-Basis.
- * Sergej Tupolev (1888-1976): Tweelingbroer van vliegtuigbouwer Andrej Nikolajevitsj Tupolev en leider van de Geheime Krim-Basis.
- * Sergej Pavlovitch Koroljov (1907-1966): Grondlegger latere geheime Krim-Basis.
- * Wladimir Chelomei (1914-1984): Russisch ingenieur en grondlegger latere geheime Krim-Basis.
- * Wladimir Michailovitsj Komarov (1927-1987): Ruimtevaarder en Maanreiziger.

- * Werner von Braun Jr. (1930): Zoon van Werner von Braun en Anna Tupolev. Maanreiziger.
- * Joeri Gagarin (1934-1994): Eerste man in de ruimte en eerste man op de Maan (!).
- * Sergej Chroesjtsjov (1935): Lucht- en ruimtevaart-ingenieur en zoon van Nikita Chroesjtsjov.

Cambodja / Schaarsbergen:

- * Commander Umie'alka Ald'e-Baran. Alien Shapeshifter.
- * Uurie'en Duuqua'atran: De man in het 'Zwart' en later bekend als Mr. U.
- * Ay'nisha: Mysterieuze medewerkster van Commander Umie'alka Ald'e-Baran.

Samoa:

- * Maino Waleputu (1990): Sterrenkundige van Observatorium op de berg Cerro Pachón in de Andes.
- * Luanda Waleputu (1993): Huisbewaarster op Hannah Brunnendorp 's eiland in de Pacific.

Mexico:

- * Joachim (1994-2015). Uitbater van een eettentje bij opgravingssite bij Toniná. Vermoord in Acte II.
- * Man from Toniná. Is dit de Quetzalcoatl uit het manuscript van Hannah Brunnendorp?
- * Tweeling van Tonina. In Acte II heeft de man van Tonina zich opgesplitst in een mannelijke en vrouwelijke tweeling! Deze tweeling noemt zich Quetzalcoatl en Quetzalpetlatl.
- * Quetzalnijaibi: Vreemd wezen geboren uit Hannah Brunnendorp na verkrachting door Quetzalcoatl.

Afghanistan:

- * Zabihullah Hacqanna (1939): Pathaan. Leider en Oudste van het Hacqanna-netwerk in Afghanistan.
- * Zabi Hacqanna (1971): Oudste zoon en tijdelijk opvolger van Zabihullah Hacqanna.
- * Sangeen Jalazadran Hacqanna (1973): Pathaan. Bijnaam in het Terreurcircuit: 'The Deliverer.'
- * Azif Hacqanna (1975-2015): Pathaan en neef van Zabihullah en Zabi Hacqanna. Afdeling Logistiek.
- * Khalil el-Rachma Hacqanna (1976-2015): Pathaan. Neef van Zabihullah en Zabi Hacqanna.
- * Mar'yam Hacqanna (1995): Oudste dochter van Zabi Hacqanna. Werkt in Houston in de V.S.

Tristan da Cunha Archipel

- * Sophia Lavarello (1950): Hospita van Allard-Louis na zijn aankomst op Tristan da Cunha.
- * Elzemieke Green (1988): Atlantis-Wees. In 2015 gestationeerd op Tristan da Cunha.
- * Allard-Louis Adams (1991): Zogenaamde Atlantis-Wees. Volgens Atlantis Ltd. gegevens in 2010 geadopteerd en 'opgevoed' door de familie Adams uit Londen. Was in 2009 uit zijn enkele eeuwenlange 'CoconSleep' gehaald.

Midden-Oosten:

- * Aartsbisschop Damianos I: Hoofd van St. Catharina-Klooster en de Orthodoxe Kerk van de Sinaï.
- * Aleksej Popadopoulos: Major-Domus van het St. Catharina-Klooster.
- * Jonathan Netanyahu (1946-1976): Broer van Israëlisch Premier Benjamin Netanyahu, omgekomen tijdens actie in Entebbe, maar ook één van de 'Uitverkorenen.' Eén van de 'EkChanGa'.

Islamitische Staat (IS/ISIS):

- * Abdullah Qardash (1967), ook wel Haji Abdullah al-Afari genoemd, beoogd opvolger Abu Bakr.
- * Abu Bakr al-Baghdadi (1971): Sinds 2010 leider van Al-Qaida en sinds 2014 ook leider van I.S.
- * Amir Mohammed al-Salbi (1976). Ook één van de beoogd opvolgers van Abu Bakr.

The Old Astronauts

- * Frank Borman (1928): Voormalig Astronaut. Initiatiefnemer en Chairmann 'The Old Astronauts.'
- * Jim Lovell (1928): Voormalig Astronaut. Initiatiefnemer en Deputy 'The Old Astronauts.'

Het Sad-Leuokhan-Volk (Het Sauriervolk)

- * Major Yslaira Burns (1992): Bij Atlantis Ltd. werkzaam als beschermster van Hugo en Gea Anderz. Zij heeft Afro- en Down-Under Roots. In Acte III blijkt dat zij Ambassadeur Ekathathud Yslaira Bedaph bij Atlantis Ltd. is, zowel van het Sad-Leuokhan-Volk is en ook van de Atlantiers van Down-Under.
- * Okholn Cavu ti-Mek Sau (Kolonel Sau): Kolonel van de Sad-Leuokhan en Hoofd van de onderzeese Beschermings-basis voor de kust van Chili.
- * Riak Thed (Sergeant Thed): Bewaker ingang bewoonde Sad-Leuokhan-Grot/Stad onder de Andes.
- * Dankhang to-Sad: 'Zwerfster' en bewapend verkenner van de Sad-Leuokhan. Oorspronkelijk ook afkomstig uit ondergrondse Hoofdstad van de Sad-Leuokhan: Agharatha!

De Orde der Paranatha-Monniken

- * De Grote Paranatha en zijn Paranatha-Monniken en -Nonnen. Hun Oorsprong is Het oude Lemuria.

De Andromedianen

- * Zij noemden zichzelf de Ttadhabata Agantukaru Annunaki. Ze waren een agressieve beschaving en kwamen naar de Aarde vanuit onze 'Buur-Galaxy' het Sterrenstelsel Andromeda. Maar oorspronkelijk was hun beschaving, miljoenen jaren eerder al ontstaan op - en dus afkomstig van - een veel verder weg gelegen Planeet in een, aan de rand van de onnoemelijk grote Virgo-Supercluster gelegen Galaxy. Dit Sterrenstelsel of Galaxy noemden ze zelf Durinda-Sandarskaru en in deze verre Galaxy, was hun planeet van oorsprong An-nun-Aki, in een Zonnestelsel met de naam Nun-Aki.

--- . ---

'The Good, the Bad and the Ugly'

Episode 03

Donderdag 10 juni 2004

Yarn-Dagboek-000: Soe/10062004/YT1.3-003

20616 A.C. Soestdijk. Midden-Nederland.

Van 08:30 uur tot en met 09:30 uur

Een oude man met een kort baardje, zat een uitgebreide brief te schrijven, aan zijn eettafel in een tuinhuisje in het bos achter Paleis Soestdijk. De resten van zijn ontbijt stonden ook nog op de tafel. Hij was vanochtend heel helder wakker geworden en profiteerde nu van die heldere momenten om deze brief aan zijn, nog zijn roes uitslapende, gast te schrijven. Gelukkig had hij zelf gisteravond niet veel gedronken! 'Hij had nogal wat noten op zijn zang,' vond hij, glimlachend eigenlijk zelf ook wel, 'maar straks als die flarden mist weer door zijn geheugen zouden waaien, wist hij het allemaal misschien niet meer zo duidelijk te vertellen.' Hij controleerde de brief nog even. 'Ja, alles wat hij kwijt wilde, leek er in te staan. Poetin, de Richatstructuur, het 'Oog van de Sahara' genoemd en gelegen in het zuidwestelijke deel van de Sahara, het geboortebewijs van Wilhelmina bij de Familie Vanderbaak en het afmaken van zijn eigen missie om Atlantis Ltd. in Londen te vernietigen.....! Qassem en zijn geheime troepen van de al-Quds-eenheid konden hun best gaan doen.' Hij

controleerde zijn net geschreven brief nogmaals, voegde er toch nog enkele dingen aan toe, deed hem in een enveloppe, plakte die dicht en schreef Qassem's volledige naam erop. Daarna liep hij ermee naar de gastslaapkamer. Opende heel voorzichtig en zachtjes de deur, legde de brief op het nachtkasje, liet Qassem slapen en ging heel rustig die kamer weer uit.

Prins Bernard en Qassem Soleimani kenden elkaar al heel lang. Bernard had hem als 'First van Atlantis Ltd.' ooit bescherming aangeboden tegen de Amerikanen, die een prijs op zijn hoofd hadden gezet. Herinneringen gleden door Bernard zijn gedachten. Qassem was vanaf 1998 hoofd van de al-Quds-eenheid, oftewel de Jeruzalem-Eenheid, een divisie van de Iraanse Revolutionaire Garde die verantwoordelijk was voor vele geheime Iraanse Operaties. In de tijd van de opstand tegen Sjah Mohammad Reza Pahlavi, had Qassem Soleimani zich eind jaren zeventig van de vorige eeuw, als jongeman al aangesloten bij deze Iraanse Revolutionaire Garde en nam zo deel aan talrijke geheime militaire missies in het buitenland. Bernard kende hem ook al uit de zeventiger jaren, maar ze waren elkaar een tijd uit het oog verloren. Qassem stemde na de Al-Qaida aanslagen van 11 september 2001 indirect met Washington het optreden tegen de Taliban af, zonder ook maar een enkel schriftelijk spoor achter te laten. Toen de Amerikaanse President George W. Bush Iran als de 'As van het Kwaad' bestempelde, brak Qassem de samenwerking af en had Amerika hem op hun lijst met most-wanted-persons geplaatst en daarna was hij weer in contact met Bernard gekomen! 'Nu die koffer,' dacht Bernard, terwijl hij terug liep en de gedachten aan Qassem van zich af schudde. 'Waar heb ik die koffer ook al weer gelaten? Oh, ja, onder de bank! Daar komt mijn vergeetachtigheid alweer terug! Als het zondag maar goed gaat!' Bij de doop van zijn oudste kleinkind Amalia kon hij aanstaande zondag die mistflarden in zijn hersenen beter niet hebben. 'Ik zal de komende dagen proberen het wat rustiger aan te doen,' nam hij zich zelf voor. Misschien alleen rustig een goed boek lezen of zo en vroeg naar bed en dan lekker uit te slapen.'

Het was nu net na negen uur, Bernhard was druk bezig om trede voor trede een grote koffer de keldertrap af te slepen. Het was blijkbaar een heel zware koffer! Opeens werd er nogal hard op de voorkamerruit van dit tuinhuisje in het bos achter Paleis Soestdijk geklopt. 'Wie kan dat nu weer zijn, zo vroeg op de ochtend?' Dacht Bernhard en hij wreef over zijn voorhoofd, want hij voelde een vervelende koppijn opkomen. 'Zal zeker die James Mink weer zijn,' dacht hij, terwijl hij de koffer nogal hard op de vloer onderaan de trap neerzette en terug naar boven liep, niet ziende en niet horend dat het deksel van de koffer openbrak en er een aantal boeken uitschoven... Hij deed onderweg nog even de deur van de gastslaapkamer goed dicht. Daar lag Qassem nog steeds te slapen. 'Die zou voorlopig ook nog wel niet wakker worden, na die hele fles cognac van gisteravond. Die sliep lekker zijn roes uit....' Hoopte hij meer dan dat het geval was, want ook Qassem was wakker geworden van de geluiden die Bernhard had gemaakt tijdens het gesjouw met de koffer en het driftige getik op de ruit.... In de

voorkamer teruggekomen, nog even een beetje nahijgend van het traplopen en het sjouwen van de koffer, zag hij een oude bekende in een stemmig zwart pak voor de ruit, nogal driftig staan te gebaren. Het was Erik en hij wilde duidelijk naar binnen. Erik was wel de laatste die hij vanochtend wilde ontmoeten....! Bernhard liep naar de voordeur en deed hem met tegenzin van het slot af. Hij probeerde naarstig een smoes te verzinnen om deze nieuwe 'First' van Atlantis Ltd. weer zo spoedig mogelijk weg te krijgen. 'Hij had helemaal geen zin in deze onverwachtse ontmoeting.....! En waarom deed die Hazelhoff zo driftig?' Een behoorlijk geagiteerde Erik Hazelhoff-Roelfzema stapte het zomerhuisje binnen, duwde Prins Bernhard ruw opzei. 'Je hebt er weer eens een behoorlijk zootje van gemaakt, Bernie!' Merkte hij al doorlopend naar de zitkamer op. 'Had ik in 1947 maar doorgezet, dan hadden we in deze laatste decennia geen last meer van jou gehad!' Floepte hij er ook nog uit en dit tot verbazing van Prins Bernhard! 'Wat kom je doen zo vroeg op de ochtend! Ik heb hier absoluut geen tijd voor, ik moet zo ook nog dringend weg!'

'Ik heb net even je zootje in het bos staan bewonderen. Knap werk,' merkte Hazelhoff spottend op. 'Niets meer van terug te halen.....! Je bent grondig bezig geweest!' Als je niet de all-mighty Prins Bernhard zou zijn, zou ik je nu laten arresteren voor het plegen van een terroristische aanslag.....! Ik had het verontrustende verslag van de heren Soames gisteren nog gelezen, maar wilde het resultaat van je 'aanslag' met eigen ogen even zien. Man, man, man, wat heb jij er een puinhoop van gemaakt!'

'Oh, oh, allemaal dreigementen!' Antwoordde Prins Bernhard nu ook vrij boos, terwijl hij een jas pakte en probeerde aan te trekken. 'Ik moet zo weg en jij dus ook! Je boft trouwens dat Willemien je toen in 1947 de hand boven het hoofd hield, want anders zat jij nu nog levenslang ergens in een donkere cel weg te rotten. Moet je trouwens niet snel terug naar Londen, om alles wat ik zo grondig vernietigd heb, nog proberen te redden.....?'

'Als Qassem nu maar niet wakker wordt door al onze herrie,' dacht Bernard ondertussen....., 'hij moest die wijsneus van een Erik maar heel snel weg werken...., die twee mochten elkaar niet ontmoeten en zeker niet hier!'

'Bernard, je bent nog niks veranderd. Ik hoopte op je medewerking, maar ik zie nu dat dat ijdele hoop is. Door jouw onbezonnen actie van twee dagen geleden, heb je het ultieme doel waarvoor Atlantis Ltd. ooit door de Second Founding Fathers was opgericht, vele jaren vertraagd. Hopelijk kunnen wij van Atlantis Ltd. samen met Prinses Ylina na deze door jou geregelde catastrofe, onze pogingen om de Mensheid en de Aarde op tijd klaar te hebben om die aankomende buitenaardse dreiging het hoofd te kunnen bieden, nog steeds realiseren, maar het zal op het kantje zijn en dat allemaal dank zij jouw onbezonnen actie!' Na deze woordenstroom van de opvolger van Bernhard, als 'The First' van Atlantis Ltd., bleven ze beide even stil. Prins Bernhard deed zijn jasje dicht en maakte aanstalten het zomerhuisje

te verlaten. Hazelhoff-Roelfzema draaide zich nu ook maar om naar de uitgang, want dit gesprek was toch kansloos en totaal zinloos. Hier zou hij niets bereiken en hij maakte aanstalten om Prins Bernhard te volgen. Zag een bordje aan de muur hangen met de geborduurde tekst 'Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste' in geborduurde ouderwetse letters en moest erom glimlachen. 'Dat heb je ook nooit in praktijk gebracht hè,' zei Erik Hazelhoff-Roelfzema er in het voorbijlopen naar wijzend, maar Prins Bernhard hoorde het niet of deed alsof hij het niet hoorde! 'Ik heb trouwens de eerste regelingen al getroffen om je binnen een half jaar in een prachtig gekkenhuis te laten opnemen,' vervolgde Hazelhoff-Roelfzema al hoofdschuddend, 'ze noemen het een verzorgingstehuis, maar als je daar zit, kunnen we je tenminste beter in de gaten houden. Ik zal je ontoerekeningsvatbaar laten verklaren. Dan kan je tenminste niet meer van die gekke fratsen uithalen! Oh, nee, je hoeft Trix niet om hulp te vragen, die krijgen we ook nog wel om, als we haar alles over die rare streken van je vertellen!' Hierna passeerde hij Prins Bernhard, die hij ooit nog wel eens zijn vriend had genoemd en verliet met vrij driftige stappen het tuinhuisje. 'Je vergeet je anjer in je knoopsgat toch niet!' Riep hij Bernhard nog na, maar die hoorde dat niet meer! Daar ging de telefoon. Prins Bernhard draaide zich na enige aarzeling toch maar om en ging, voor hij ook het zomerhuisje verliet, nog even die telefoon opnemen. Maar toen hij dat deed, was het te laat, want er was al opgehangen. Langzaam verdween de helderheid in zijn hoofd weer. Vanochtend toen hij uit bed was gekomen, had hij zich heel helder gevoeld, maar nu kwam de mist in zijn gedachten weer opzetten. 'Waarom had hij zijn jas aan? Wat ging hij ook al weer doen, waar moest hij heen? Hij ging maar een wandeling door de tuin maken, dan zou het hem wel weer te binnen schieten. Maar er schoot hem iets anders te binnen, iets heel anders. Ver weg hoorde hij plotseling het geluid van een sportwagen die een beetje te hard over een van de wegen, die rondom Paleis Soestdijk lagen reed en Bernhard herkende dat geluid. Het was het geluid van een Ferrari en zijn gedachten gingen een heel eind terug in de tijd. Ineens bevond hij zich in gedachten in Italië en ontmoette hij zijn oude en nu al jaren overleden vriend Enzo Ferrari. In zijn gedachten zag hij allemaal heerlijke momenten en die hadden allemaal met die rode sportwagens en hun constructeur te maken. Enzo was een heel goede vriend van hem geweest, zo goed dat hij ooit ook eens iets heel belangrijks bij hem had achtergelaten. 'Maar wat had hij bij hem achtergelaten?' Toen stootte hij zijn voet tegen een wat boven de grond gegroeide boomwortel en de stekende pijn die hij even voelde in zijn grote teen, maakte dat hij gelijk wel weer helemaal terug was in de tuin van Paleis Soestdijk.

Van 10:00 uur tot en met 11:30 uur

Het was best lekker weer, deze ochtend en Bernhard kwam even later met zijn jas over zijn arm terug bij het tuinhuisje. Johan Victor Zondernaam, de portier, waar hij net ook even langs geweest was en

die af en toe ook als een soort persoonlijk secretaris voor de Prins werkte, had in de paleisagenda gekeken en gezien dat de Prins vandaag nog twee afspraken had, het bezoek van Erik Hazelhoff-Roelfzema stond er trouwens niet bij! Vanochtend rond kwart over tien zou de Prins bezoek krijgen van een zekere Françoise Segouin en dat vertelde hij aan de Prins, 'Ja,' dacht Prins Bernhard, nu toch weer helder, heel helder zelfs, 'die ken ik wel, Françoise Segouin, ja daar heb ik mee samengewerkt!' Want, dacht hij en hij verbaasde zich over die heldere herinneringen, in al de tijd dat ik bij Atlantis Ltd. werkte, eerst vanaf 1967 als 'The Ninth' en vanaf 1995 als 'The First', was zij daar sinds 1974 ook werkzaam geweest als 'The Seventh!' Wat zou die hier nu komen doen.....? Waar zou ze mij nu nog voor nodig kunnen hebben?'

'Maar hij kende haar na al die jaren met haar samengewerkt te hebben, toch alleen zakelijk? Zij was één van de vele collega's van hem geweest. Hij wist eigenlijk verder niets over haar, herinnerde zich ook verder niets over haar, waarom ook, ze was absoluut niet interessant voor hem geweest. Wat zou ze hier komen doen?' Bernard had zijn jas opgehangen, een beetje de ontbijtpullen van zijn tafel opgeruimd, gezien dat de gastslaapkamer nu leeg was en dat Qassem dus vertrokken was en dat hij ook de door Bernhard bij hem neergelegde en aan hem geadresseerde brief had meegenomen.

Bernard was net weer terug in de zitkamer toen de deurbel ging. Hij liep naar de deur, zag nu bewust het bordje met de geborduurde tekst waar Erik op bedoeld had, pakte het in het voorbijlopen, draaide het achterstevoren en deed open voor zijn oud-collega en veinsde grote verbazing. Françoise was oud geworden. Ze begroetten elkaar heel afstandelijk, 'hadden eigenlijk ook nog nooit professioneel afscheid van elkaar genomen, kwam ze dat dan nu doen? Kwam ze daarvoor speciaal naar hier?' Bernhard nam haar jas aan, hing hem aan de kapstok, nodigde Françoise uit in de zitkamer en schonk zonder te vragen of ze iets wilde, haar gelijk maar wat te drinken in, iets fris, wat toch open op een kastje in zijn zitkamer stond. 'Hij wist nog steeds niet wat hij van dit bezoek moest denken? Waar had hij dit aan te danken?'

'Zo, collega, oud-collega eigenlijk,' zei hij en probeerde zo verbaasd mogelijk te klinken, 'waar heb ik dit bezoek aan te danken? Je nieuwe baas was een paar uurtjes terug ook al hier trouwens, maar die was gelukkig wel weer snel verdwenen. Hij had hier niets te zoeken,' zei Bernard bits. 'Erik, ook hier.....?' Reageerde Françoise Segouin verbaasd. *'Die was hoogstwaarschijnlijk een stuk bozer op jou dan ik?' Merkte ze quasi grappig op, nadat ze was gaan zitten. 'Waar heb ik de eer van je bezoek aan te danken?' Bernard voelde zich gelukkig nu nog steeds heel helder.*

'Zo aan het einde van ons beider levens,' begon Françoise een beetje geheimzinnig, 'wil ik je toch nog het één en ander vertellen. We zijn elkaar in ons werk bij Atlantis Ltd. in Londen vaak professioneel tegengekomen, maar we zijn eigenlijk nooit erg 'close' geweest. Dat vond ik eigenlijk wel goed zo! In

de beginjaren dat we samenwerkten, moest ik ook niet veel van je hebben. Ik vermeed je, ik verafschuwde je zelfs!’ Bernard zei niets, maar fronste bij die laatste woorden van Françoise wel zijn wenkbrauwen. ‘Maar.....,’ begon hij even later voorzichtig, toen ze even pauzeerde..... ‘Ze zag er trouwens nog best goed uit,’ schoot het ineens door zijn gedachten, ‘ze moest inmiddels toch ook wel tegen de tachtig zijn.....!’

‘Nee....., val me nu even niet in de rede. Laat me eerst uitvertellen! Ik heb inmiddels ontslag bij Atlantis Ltd. genomen, net als jij werk ik dus niet meer voor hen. Maar voordat ik samen met mijn man, Klaas Vanderbaak Jr., die ken je natuurlijk uit jouw tijd als ‘First’ nog wel als ‘The Eighth’ en die eigenlijk nog wel een jaartje in dienst van Atlantis Ltd. had willen blijven werken, maar wij gaan nu op onze ranch in Australië genieten van mijn en zijn oude dag. En nu wil ik nog iets aan je kwijt! Iets wat jij, Bernie nooit geweten hebt! Maar wat je wel moet weten voor je dood gaat!’ Françoise Segouin keek Prins Bernard indringend aan en na weer een korte pauze vervolgde ze: ‘Ik wil je het verhaal van mijn moeder vertellen.’ Bernard zei nog steeds niets. Hij begreep nog steeds niet wat Françoise zo belangrijk kon vinden, dat ze hem dat nu speciaal hier kwam vertellen! ‘Mijn moeder heeft me altijd verteld, dat ik ben geboren na een jeugdzonde van haar en dat ik de dochter ben van één heel belangrijke Nederlander. Eerst dacht ik in mijn jeugdige onschuld, dat ik eigenlijk een prinsesje was, dat ik misschien de dochter van je schoonvader Prins Hendrik was, want dat was een enorme schuinsmarcheerder in zijn tijd!’ Bernard ging steeds verbaasder kijken, ‘waar ging dit verhaal heen.....?’ Hij probeerde herinneringen aan vroeger op te roepen, maar hij kwam nu alleen mistflarden tegen.... ‘weer die mistflarden....!’

‘Mijn moeder was van 1925 tot begin 1926 werkzaam in Berlijn als Franse aupair!’ Vervolgde Françoise. Mistflarden ontsluitte enkele herinneringen van Bernard von Lippe Biesterveld aan het Berlijn van toen in het Interbellum en zijn mond viel een beetje open van verbazing! Ineens moest hij aan heel andere dingen denken en wel aan zijn allereerste ontmoeting met Winston Churchill en aan zijn lidmaatschap van de N.S.D.A.P. ‘Hij had zijn originele Lidmaatschapskaart hier nog ergens, die moest hij voor zijn doodging nog vernietigen, want hij had tenslotte altijd ontkend lid van Hitlers Nazi-partij te zijn geweest, maar nu eerst Françoise, wat wilde ze hem nu toch allemaal vertellen?’ Françoise keek hem nu indringend aan. ‘Jij studeerde sinds het voorjaar van 1926 in Berlijn-Dahlem aan het elitaire Arndt-Gymnasium. Daar behaalde je in 1929 je diploma! Weet je nog? Volgens mijn moeder hebben jullie tweetjes, in het begin 1926, het enkele weken heel erg gezellig gehad, tot mijn moeder terugging naar Parijs en jou nooit meer terugzag!’ Bernard zei niks, maar er kwamen wel enkele lang verstopte herinneringen bij hem boven. Françoise vervolgde, nu met een glimlach op haar gezicht, ondanks dat ze ongemakkelijk zat, die stoel was veel te hard....! ‘Ja, papa....., eind 1926 werd ik in Parijs geboren.....!’ Bernard bleef sprakeloos! Kon even niets zeggen, al zou hij het gewild hebben....! ‘Voor als

je het nog weten wil, mijn moeder is in 1944 op 10 juni tijdens Duitse acties in Noord-Frankrijk in de buurt van Oradour omgekomen!’ Bernard bleef sprakeloos, wist niet wat hij moest zeggen. ‘Ze is natuurlijk op mijn erfenis uit, spookte het ineens door zijn hoofd. Als klopt wat ze allemaal zegt, moet ze mijn oudste kind zijn! Hij probeerde zich het gezicht van die aupair in Berlijn te herinneren, maar het lukte hem niet.’ Françoise probeerde iets makkelijker te gaan zitten, ‘Nee, wees maar niet bang, ik hoef je erfenis niet!’ Het leek wel of ze zijn gedachten kon lezen! ‘Nee, maar voor we beide overlijden, wilde ik wel dat je de waarheid nog even hoorde, maar er is nog meer!’ Ze slaakte een diepe zucht en probeerde er eens goed voor te gaan zitten: ‘Ik ben dus één van je dochters. Eén van de niet door jou erkende dochters! Misschien wel de oudste, dat weet jij het beste, maar ik ben ook de belangrijkste, al heb je dat dus nooit geweten! Ik ben belangrijker dan je verafgode Beatrix. Ik werd geboren op 6 november 1926 in het Quartier Latin in Parijs, mijn moeder heeft me helemaal zelf, in haar eentje grootgebracht. Toen kwam de oorlog. Mijn moeder stierf in 1944 en ik was alleen. Helemaal alleen daar in een Parijs wat vanwege de naderende Geallieerden en de komende bevrijding enkele weken totaal op zijn kop stond. Daar ontmoette ik onder andere Ernest Hemmingway, die kende je vast ook wel, maar ook twee Nederlandse vrienden: Klaas Vanderbaak Junior en Adriaan Anderz, ook wij hebben het tijdens die hectische dagen rond de Bevrijding van Parijs eind augustus 1944 heel gezellig gehad met zijn drietjes. Maar hen raakte ik daar in augustus al snel kwijt. Maar die ontmoeting had gevolgen!’

‘Meer dan een jaar later, als ik inmiddels een zoon, waarvan ik niet zeker wist wie de vader was, heb gebaard, een zoon die mij helaas in de hectiek van het naoorlogse Parijs was afgepakt, ontmoette ik Klaas Vanderbaak weer en we trouwen. Maar niemand wist of kon ons toen vertellen, wat er met mijn eerstgeboren zoon was gebeurd, waar en bij wie we ook zochten en navroegen! Later ontdekten Klaas en ik, dat mijn zoon, we noemden hem onze zoon, gelijk na zijn geboorte bij mij, zijn moeder was weggehaald en wel door Atlantis Ltd.! Hij werd officieel opgegeven als overleden, maar dat was dus een leugen! Ik had hem nooit meer gezien, we hadden ook nooit een graf kunnen vinden! Pas veel later heb ik over dossiers van Atlantis Ltd. gevonden en gelezen dat hij nog in leven was en dat het goed met hem ging, maar dat ik hem nooit zou kunnen ontmoeten! Ze zeiden dat het voor zijn eigen veiligheid was, dat hij officieel als overleden te boek stond, maar legden ons niet uit waarom!’ Na een diepe zucht vervolgde Françoise: ‘In de eerste jaren dat ik voor Atlantis Ltd. werkte, heb ik geprobeerd uit te zoeken wat er precies met mijn zoon gebeurd was, maar dat lukte niet..., ik liep overal tegen hele dikke muren aan. Of hij nog steeds leefde en waar, heb ik nooit kunnen ontdekken. Wat er van hem geworden was, leek een groot geheim! Ik vond alleen maar dat hij enkele weken na zijn geboorte overleden was! ‘Ik en mijn man Klaas moesten hem maar vergeten! Dat zei de toenmalige First, één van jouw voorgangers. Wat ik enkele jaren terug nog wel ontdekt heb, toen ik al wist dat hij toch nog in leven moest zijn, is dit: Zij noemden hem soms Yarn en soms Tamaloo Fou!’ Bernards gezichtsuitdrukking leek op een groot

vraagteken.... Donkere wolken verduisterden nu ook zijn geheugen, maar van 'Yarn' had hij natuurlijk wel gehoord.....! Ondertussen vertelde Françoise gewoon verder. 'Maar dat hij 'Yarn' heette of was, klopt helemaal niet want mijn zoon is volgens wat ik pas nog heb kunnen ontdekken eigenlijk de zogenaamde 'Tamaloo Fou,' dat betekent 'vader van de nieuwe mens,' waarom weet ik niet, oftewel, dat is de vader van de toekomstige 'Yarn!' Yarn, waar alles bij Atlantis Ltd. om draait. Dat snapte ik toen nog niet echt, ik snapte er helemaal niets van, maar nu wel! Jij ook....? Ja, ik zie het, jij snapt het ook, ik zie het aan je gezichtsuitdrukking!' Maar Bernard zei niets.....! 'In de tijd dat ik zelf bij Atlantis Ltd. werkte,' vervolgde ze, 'heb ik er met mijn man Klaas samen van alles aan gedaan om mijn verloren zoon te vinden, maar dat is mij niet gelukt, tot pas, tot net voordat ik ontslag nam bij Atlantis Ltd., toen pas heb ik ontdekt, dat mijn zoon ook nu nog steeds leeft! En dus Papa, alles wat jij hebt proberen te vernietigen is tevergeefs geweest. De man waar het bij Atlantis Ltd. blijkbaar allemaal om draait en dat is dus ook nog eens een kleinzoon van jou, maar wel de allerbelangrijkste kleinzoon, leeft.....! En binnenkort zal men ontdekken wat voor een bijzondere man het is geworden! Deze 'Tamaloo Fou' leeft, maar ik kan je ook niet zeggen waar hij leeft, want dat weet ik niet.....! Het is mijn kind, maar sinds hij na zijn geboorte lang geleden in 1945 bij mij is weggehaald, heb ik hem nooit meer gezien en volgens mij is Atlantis Ltd. hem in de afgelopen jaren ook kwijt geraakt!'

'Ik hoop trouwens wel, dat jij hem niet alsnog vermoord hebt tijdens die explosie hier in je eigen bos van een paar dagen terug. Weet je eigenlijk wel wie daar allemaal bij zijn omgekomen? Is er een lijst van slachtoffers.....? Ik denk dat die wel te vinden zal zijn in Londen.....? Daar ga ik nu nog even langs. En.....,' dreigend stak ze een vinger naar hem op, 'en als ik ontdek dat mijn zoon op die slachtofferlijst staat. Dan zie je me terug, anders Papa, het ga je goed!' Ze stond nu op en maakte gelijk aanstalten om te vertrekken. Ze had haar door Bernhard ingeschonken drinken niet eens aangeraakt. Bij de deur van de zitkamer aangekomen, zei ze op geheimzinnige toon. 'En je hoeft dus ook helemaal niet bang te zijn, dat je alles rondom de man die jullie 'Yarn' en die dus eigenlijk de 'Tamaloo Fou' is, de man die de vader van Yarn gaat worden, vernietigd hebt, want dat is dus niet zo! Die 'Tamaloo Fou' leeft en is dus mijn zoon en jouw kleinzoon!' Ze draaide zich om, pakte haar jas van de kapstok en trok die aan. 'Niemand heeft hem trouwens bewust, sinds 1944 meer gezien! Ik ook niet en alleen God weet hoe vaak ik geprobeerd hebt om hem te vinden!' Daarna verliet ze het tuinhuisje, Bernard, haar vader, verbouwereerd achterlatend...! Niemand zag dat er grote tranen over haar wangen biggelden. Bernard moest het allemaal nog wel even verwerken en tot zich door laten dringen. Hij krabde zich eens uitvoerig achter zijn oor. Mistflarden begonnen inmiddels al een beetje het verhaal van deze Françoise Vanderbaak-Segouin te vervagen, maar ineens, in een flard van helderheid zag hij zijn kleinzoon, de 'Tamaloo Fou,' bij een familie Adams in Londen. Zij hadden hem opgevoed! In diezelfde flits zag hij zijn volwassen kleinzoon, toen hij groter was geworden, maar geen dag ouder geworden leek, over de

Aarde zwerven, maar toen werd het weer donker in zijn geheugen. 'Ooit, toen hij nog 'The First' was geweest, had hij wel dossiers over die zogenaamde 'Tamaloa Fou' in handen gehad, maar daar kon hij zich door de mistflarden nu niets meer van herinneren. Ook herinnerde hij zich niet meer dat er in de bunker in het bos kopieën van die betreffende dossiers hadden gelegen en die nu dus ook wel degelijk vernietigd waren. Bernard voelde ineens iets heel anders in zijn gedachten opkomen, opkomen uit het duister van zijn weggestopte en vergeten herinneringen. Het waren gedachten over dat hij iets was vergeten en die gedachten verdrongen het bezoek van zijn al die jaren voor hem onbekende dochter en al haar onthullingen van net ineens helemaal.....! Maar wat was hij vergeten...?'

Van 12:00 uur tot en met 12:15 uur

Johan V. Zondernaam, met de V van Victor, of als het cijfer vijf, voor de vijfde persoon met deze naam, was hier bij Paleis Soestdijk het zelfgepromoveerde manusje van alles, het op dat moment enige vertrouwde hulpje voor en van Prins Bernard in deze maanden, nadat zijn vrouw Prinses Juliana overleden was. Hij vond op zijn bureautje een met de hand geschreven briefje, ondertekend door een zekere Qassem Soleimani. Erin stonden allerlei gegevens over een geboortebewijs van Koningin Wilhelmina. Of hij, Johan Victor Zondernaam, dit maar even wilde uitzoeken en regelen en daarna alle bewijs hieromtrent wilde vernietigen! 'Wat was dit? Is dit echt? Wat moest hij hiermee.....?' Hij keek in de enveloppe..., er zat nog iets in. Hij vouwde het open. 'Hij moest het officiële geboortebewijs van Koningin Wilhelmina zoeken, controleren en eventueel vervalsen....!' Zondernaam schoof de enveloppe in een lade met wat meer persoonlijke dingen. Dat....., die opdracht moest hij toch eerst even laten bezinken.....!

Even later kwam P.B., zoals Zondernaam hem altijd noemde, weer eens driftig aangelopen, dat deed hij heel vaak als hem weer eens iets dwars zat. Zondernaam wist nog dat hij toen ook dacht, wat hij heel vaak dacht: 'Man maak je toch niet zo druk, straks krijg je nog een beroerte of een hartaanval! Geniet toch eens van de laatste dagen, die je misschien nog gegeven zijn.....!'

'Hier!' En Prins Bernard gaf Zondernaam een andere en nu nog open enveloppe, 'hier, de tekst van een telegram. Ga dat direct verzenden, aan wie het gericht is staat er ook in. Maar doe het wel direct! En haal nog een paar anjers voor me!' Zondernaam pakte zijn jasje en wilde gelijk naar het postkantoor in de buurt gaan lopen, toen Bernard hem terugriep, 'Verbrand de enveloppe en de tekst als je het telegram hebt verstuurd! En vergeet de anjers niet!' Hierna draaide P.B. zich weer om en liep terug de tuin in. Voor het eerst vandaag liep hij even later op zijn eigen manier toch een beetje te genieten van al het natuurschoon van het bosperceel om hem heen. Hij haalde enkele keren diep adem, heel diep adem en rook de heerlijke geuren van allerlei planten, planten die hij niet meer bij naam wist.... en hij

genoot duidelijk ook van de stilte om hem heen. Zijn gedachten dwaalden verder terug naar vroeger. Terug naar rustiger tijden en ineens schoot hem een herinnering aan een avond hier in het Paleis te binnen, een avond waarop er geen verplichtingen waren geweest, een avond van rust. Hij had toen met zijn oudste dochter, Trix, die toen nog geen achttien was geweest, allerlei herinneringen zitten ophalen en hij wist nog dat ze die avond in het archief van het Paleis terecht waren gekomen. Leuke en interessante weetjes over vroeger hadden gevonden, tot Trix ineens een heel bijzondere enveloppe had opengemaakt..... 'Pa, kijk nu eens?' Had ze een beetje geschrokken opgemerkt. 'Wat is dit! Dit kan toch niet' en ze had hem twee geboortebewijzen in zijn hand gedrukt. In eerste instantie zag Bernard twee identieke documenten. Twee identieke geboortebewijzen. 'Nee, dat kan niet!' Zei hij even later verschrikt en bekeek de twee documenten onderzoekend aan de voor- en achterkant. Ze zijn bijna hetzelfde, behalve dan de naam van de vader.....!'

'Ja, maar niet helemaal,' merkte Trix op. 'Het zijn beide afschriften van een origineel! Maar wat is nu het echte afschrift van het echte origineel....?' Beatrix keek heel verwonderd, maar haar vader wist het antwoord blijkbaar en zei, 'Nee, het zijn allebei originelen, bij mensen zoals wij, zoals onze familie, werd uit voorzorg nooit een kopie van een geboortebewijs gemaakt.....! Dit zijn dus beide originelen. Maar waarom twee, waarom zijn er hier twee van bewaard gebleven?'

'Omdat,' zei Trix, 'ze blijkbaar niet wisten, wie de echte vader was! Hier kijk. Geboren Wilhelmina. Vader: Willem III van Oranje-Nassau, en hier op deze: Geboren Wilhelmina, Vader: Sebastiaan de Ranitz!' Beatrix had nog geopperd, dat ze dat toch maar eens aan oma moesten vragen, 'nu kon het nog! Maar.....' Bernard struikelde ineens en kwam pijnlijk op zijn knieën terecht. Pijnscheuten schoten door zijn lichaam en toen hij opkrabbelde, wist hij niet meer waar hij over had lopen dagdromen....., 'Ja toch, hij wist het wel, het ging over Beatrix, zijn dochter en de huidige Koningin, maar verder verdwenen zijn gedachten weer tussen de mistflarden die inmiddels zijn geheugen beheersten.....'

Van 13:00 uur tot en met 22:00 uur

Zondernaam was net terug van zijn opdracht bij het postkantoor, had met zijn sigaret het 'bewijsmateriaal' verbrand en wilde net zijn plek bij de ingang van de paleistuin weer innemen, toen hij Prins Bernard zag vallen en was gelijk naar hem toe gelopen, maar toen hij bij de Prins was aangekomen, was die zelf al weer opgekrabbeld en deed alsof er niets gebeurd was. 'Heb ik nog afspraken vanmiddag?' Vroeg hij aan Zondernaam, eigenlijk zomaar om iets te kunnen zeggen. 'Ja,' antwoordde Zondernaam, 'over een half uurtje krijgt u bezoek van De Heer Flip Meerschalkenwaard, u weet wel, de nieuwe directeur en archivaris van het Koninklijk Huisarchief.' Bernard keek een beetje moeilijk, alsof hij heel diep aan het nadenken was..... 'Maar dat is toch Bernard Woelderink,'

antwoordde Bernard even later en nu weer heel scherp en helder. ‘Ja,’ antwoordde Zondernaam, ‘dat was Woelderink maar dhr. Ph.C.B. Meerschalkenwaard is hem verleden jaar opgevolgd...., dat weet je toch nog wel!’ Maar Bernhard dacht nu ineens aan een lunch. ‘Hij moest nog lunchen.....!’

Zijn lunch werd weer vergeten en even later kwam hij weer terug op zijn komende bezoeker. ‘Ph.C.B.’? Antwoordde Bernhard, nu ineens met een brede glimlach. ‘Zullen we hem dan toch maar Flip blijven noemen? Waar komt ie trouwens voor, weet je dat.....?’

‘Helaas.....,’ antwoordde Zondernaam. ‘Maar misschien wil hij nog wel een keer met je over je lidmaatschap van de N.S.D.A.P. praten.....!’ Bernard keek hem boos aan en terwijl Zondernaam met een glimlach op zijn gezicht zich omdraaide en wegliep, schreeuwde Bernhard hem even later boos achterna, ‘ik heb je toch al zo vaak gezegd, dat ik nooit lid van die verduivelde N.S.D.A.P. ben geweest.....! Zeg die afspraak trouwens maar af. Ik ben weg!’ Bernard peinsde zich de rest van de middag verder suf over waar hij die originele lidmaatschapskaart van de N.S.D.A.P. toch had gelaten....? Hij had hem ooit veilig opgeborgen, maar kon zich nu absoluut niet meer herinneren, waar?’ Maar Flip Meerschalkenwaard kwam die middag tevergeefs op zijn afspraak met de Prins..... Waar was de Prins de rest van deze middag geweest? Zondernaam wist het wel, maar hield het voor iedereen geheim. De Prins was in de persoonlijke archieven van Paleis Soestdijk aan het zoeken. ‘Die lidmaatschapskaart van de N.S.D.A.P. uit de dertiger jaren moest hij vinden en verbranden.....!’ Maar aan het einde van de middag had hij die kaart nog niet gevonden. Hij ging een hapje eten en vergat wat hij die middag allemaal had gedaan en....., gehoord had.....! Later wist P.B. zich niets meer van deze avond te herinneren, helemaal niets meer! Ook niet dat hij die avond toch nog heel onverwachts bezoek had gehad, heel onverwachts bezoek. Het bezoek had zich voorgesteld als Yarn en had zijn overgrootvader verteld, dat ondanks al zijn pogingen om het zogenaamde Plan Yarn enkele dagen terug voorgoed de nek om te draaien, Plan Yarn toch helemaal gerealiseerd was.....! Yarn had voor zijn vertrek, ondanks dat hij wist dat de Alzheimer van P.B. zijn verhaal direct zou laten vergeten, tegen P.B. gezegd dat zijn verschijnen hier bewijs was, dat Plan Yarn toch geslaagd was.....! Toen Yarn even later P.B. verliet, was P.B. inmiddels in een diepe slaap weggezakt en Yarn had hem voor zijn vertrek nog een liefhebbende zoen op zijn voorhoofd gegeven..... Daarna had hij een enveloppe met een computerschijfje, een soort Cd-rom maar dan met een groene kleur, op de eettafel van de Prins gelegd en was vertrokken. Op de enveloppe stond: ‘Alleen te openen met de Röell-Code.....!’

Van 22:00 uur tot en met 22:30 uur

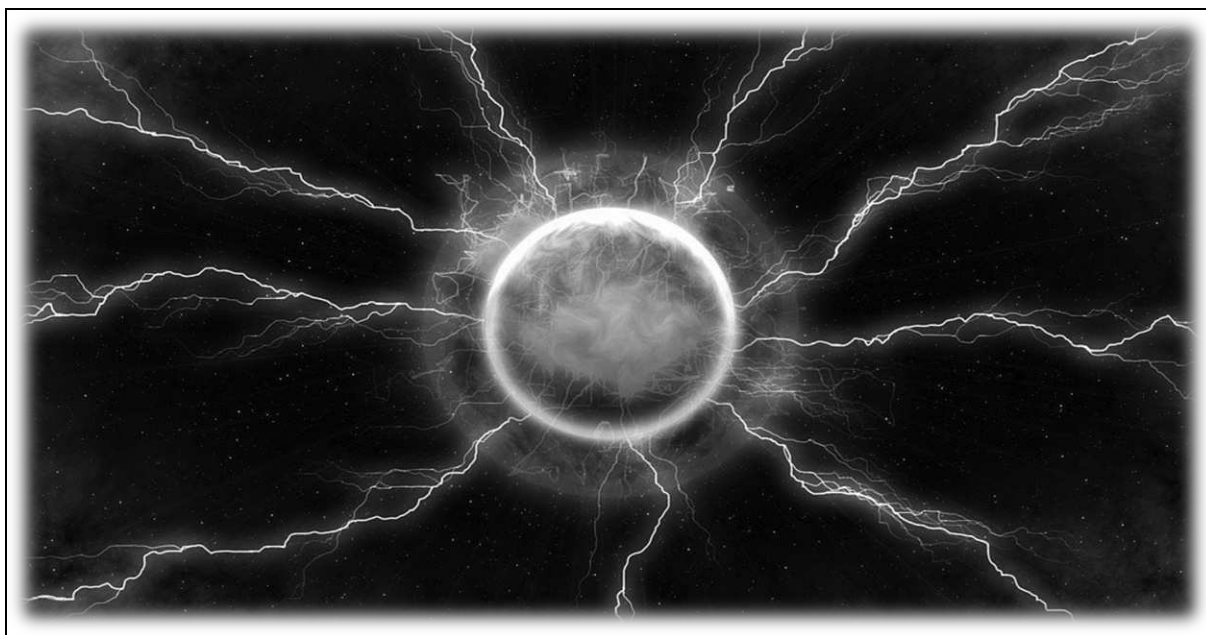
James Mink stond om tien uur deze avond ineens op het raam van de huiskamer van het tuinhuisje te kloppen. Hij had door de nog geopende gordijnen gezien dat Prins Bernhard nog steeds in zijn

makkelijke stoel voor zijn T.V. zat te slapen. Hij schepte er genoeg in om de Prins verbaasd door zijn op het raamgetik wakker te zien schieten. Na enkele ogenblikken werd P.B. wakker en zag de prins James Mink staan, stond op uit zijn stoel en ging de deur openen.

James Mink vond dat hij eigenlijk veel te weinig door de Prins betaald werd voor wat hij allemaal al gedaan had en begon daarover tegen de prins te klagen. P.B. had helemaal geen zin in dit gezeur, deed of hij ingespannen luisterde en instemde met wat James van hem vroeg, zei af en toe iets terug en stond ineens op. Nu James hier toch was, kon hij nog wel even wat aan hem mee geven om te gaan archiveren. Hij pakte wat stapeltjes uit zijn kasten, legde die naast elkaar op de eettafel, zonder dat hij er erg in had, ook boven op een enveloppe met opschrift die daar nog lag en die hij nog niet bekeken had, zei dat hij het geld voor James zou gaan regelen en dat James deze stapeltjes gelijk mee moest nemen en op dezelfde plek moest gaan opbergen, als die files van een paar dagen terug.....

Prins Bernhard bood tot chagrijn van James Mink hem niets aan, maar James was al lang blij met de geldelijke toezegging van de Prins. Hij stond op, legde de stapeltjes die op de eettafel lagen allemaal op elkaar, man ze mee en verliet het tuinhuisje. Hij had niet alles meegenomen, op het tafeltje was een blad blijven liggen met daaronder een enveloppe met een schijfje erin. Prins Bernhard deed de deur op slot, de gordijnen dicht en ging naar zijn slaapkamer, alle bezoeken die hij vandaag had gehad, was hij inmiddels helemaal vergeten! 'Morgen weer een nieuwe dag.....' Zei hij tegen zichzelf, zag ineens het doosje van 'The Good, the Bad and the Ugly' liggen, 'Hee, die film heb ik lang niet gezien, die ga ik morgen maar eens kijken,' en toen deed hij het licht uit....

--- . ---

Yarn	009
De Röell-Code: Acte III: Voorwoord	011
De Roëll-Code: Acte III: Dramatis Personae	015
<i>'The Good, the Bad and the Ugly'</i>	<i>Episode 03 - Donderdag 10 juni 2004</i>
Inhoudsopgave van de Roëll-Code: Acte III	036
24.00: De Röell-Code: Hoofdstuk 24:	Proloog: Dossiers - Part XIV
<i>24.01: 18-09-2015: Rotterdam</i>	<i>Eerste Uren na de Aanval</i>
<i>24.02: 18-09-2015: Atlantische Oceaan</i>	<i>Bijna Wereldoorlog III ontketend</i>
<i>24.03: 18-09-2015: Brunssum</i>	<i>Dreiging afgewend</i>
<i>24.04: 18-09-2015: Londen</i>	<i>The First overdenkt Positie en meer</i>
<i>24.05: 18-09-2015: Lhasa</i>	<i>Ontwaken diep onder het Potala Paleis</i>
<i>24.06: 18-09-2015: Stille Oceaan</i>	<i>Diep onder de Pacific Ocean</i>
<i>24.07: 18-09-2015: Driebruggen</i>	<i>Marga is Boos</i>
<i>24.08: 18-08-2015: Minsk</i>	<i>Vervanging van Vladimir Poetin?</i>
25.00: De Roëll-Code: Hoofdstuk 25:	Dossiers - Part XV
	071

25.01:	19-09-2015:	<i>Zuid-Holland</i>	<i>Ontwaken in het Ziekenhuis</i>	072
25.02:	19-09-2015:	Moskou	Paniek in het Kremlin	081
25.03:	19-09-2015:	Golf van Mexico	Verdwenen buitenaardse Ontdekking	084
25.04:	19-09-2015:	Boston	Eleanor Rigby en Josèph-Robert Kennedy	086
25.05:	19-09-2015:	Chili	'It comes from far, far away'	088
25.06:	19-09-2015:	Londen	John Adams in Actie	090
25.07:	19-09-2015:	Zuidelijke Pacific	Christina en Yslaira	093
25.08:	19-09-2015:	Londen	Spoedoverleg	097
25.09:	19-09-2015:	Stonehenge	Ontwaken op een vreemde Plek	114
25.10:	19-09-2015:	Zuid-Amerika	Aanvalseskader volgt Tweeling	118
25.11:	19-09-2015:	Magadan	Diep onder de Grond in Oost-Siberië	123
25.12:	19-09-2015:	Londen	Het vreemde Gen van Hugo	125
25.13:	19-09-2015:	Schiphol	Claes weer terug in Nederland	130
25.14:	19-09-2015:	Londen	Geheime Vergadering over Basissen	132
25.15:	19-09-2015:	Moermansk	Dossier over Tsar Bomba	134
25.16:	19-09-2015:	Chili	Een Geboorte onder de Andes	136
25.17:	19-09-2015:	Atlantische Oceaan	Vergelding	141
25.18:	19-09-2015:	Houston	Hugo-R ontwaakt	144
25.19:	19-09-2015:	Tibet	Wa'chter en Paranatha's	148
25.20:	19-09-2015:	Columbus	Opdrachten vanaf Wega	150
25.21:	19-09-2015:	Atlantische Oceaan	Gevecht met de Tweeling	155
26.00:	De Roëll-Code:	Hoofdstuk 26:	De Aarde & Heelal (Prehistorie)	158
26.01:	19-09-2015:	<i>Nesserveer</i>	<i>Dagdromen</i>	159
26.02:	22-07-1981:	<i>Hallstadt</i>	<i>Herinneringen aan lang geleden</i>	161
26.03:	65,5 milj. BC.:	Het Universum	De 'Zwarte Periode' en nog veel meer	163
26.04:	18.612 BC:	Poseidopolis	De Geschiedenis van Oud-Atlantis	176
26.05:	12.000 BC:	Neo-Poseidopolis	Neo-Atlantis en onze Aarde	185
27.00:	De Roëll-Code:	Hoofdstuk 27:	Dossiers - Part XVI	197
27.01:	20-09-2015:	<i>Nesserveer</i>	<i>Alles even op een Rijtje</i>	198
27.02:	20-09-2015:	<i>Driebruggen</i>	<i>Claes, Hugo, hun Oom en Halfbroer</i>	201
27.03:	20-09-2015:	Tibet	Alarm in de Wa'chters Den	208

27.04:	20-09-2015:	Moermansk	De Sovjets wisten het!	215
27.05:	20-09-2015:	Londen	Het Dossier van Chroetsjev	218
27.06:	20-09-2015:	Stonehenge	Atalana Prins in Contact met John Young	227
27.07:	20-09-2015:	Schiphol	Abraham Strikker naar Lyon	230
27.08:	20-09-2015:	De Krim	Kennedy infiltreert	232
27.09:	20-09-2015:	Harmelen	Net nog even voor het Slapen gaan	234
28.00:	De Roëll-Code:	Hoofdstuk 28:	De Aarde & Heelal (771 B.C. t/m 685 A.D.)	237
28.01:	21-09-2015:	Nesserveer	Begrip voor de zangen	238
28.02:	21-09-1990:	Berchtesgaden	Hitler en Wilhelmina mochten niet dood!	241
28.03:	24-03-771 BC:	Alba Longa	De Tweeling en de Wolven	245
28.04:	15-03-44 BC:	Rome	Moordaanslag op Brutus	247
28.05:	250 n.Chr.:	Neo-Poseidopolis	Opdrachten voor Prins Atlan	249
28.06:	290 n.Chr.:	Niburu	Vernietiging Annunaki-Outpost	252
28.07:	300 n.Chr.:	De Maan	Het Wrak op de Maan	255
28.08:	684 n.Chr.:	Aarde	Herstart Genen-Manipulator	257
28.09:	23-11-685:	Herstal	Chalpaida en Prins Atlan	260
29.00:	De Roëll-Code:	Hoofdstuk 29:	Dossiers - Part XVII	263
29.01:	21-09-2015:	Driebruggen	Een volledige Onderbouwing	264
29.02:	21-09-2015:	Buren	Herinnering aan Franny in Frankrijk	268
29.03:	21-09-2015:	Harmelen	Openbaringen	274
29.04:	21-09-2015:	Londen	Tussenstop van Will Norris in Londen	281
29.05:	21-09-2015:	Den Haag	Hoog Overleg in Haagse Villa	284
29.06:	21-09-2015:	Londen	Telefoontje uit China	288
29.07:	21-09-2015:	Amsterdam Island	Reactie op Amsterdam Island	290
29.08:	21-09-2015:	Harmelen	Claes en de Koffer van Ab Oeldrich	293
29.09:	21-09-2015:	Londen	Onverwachtse nieuwe grote Dreiging	294
29.10:	21-09-2015:	Aywaille	Axel Nord wordt onrustig	296
29.11:	21-09-2015:	Rotterdam	Ontmoeting op de Provenierssingel	299
29.12:	21-09-2015:	Collonges	L'Auberge du Pont de Collonges en daarna	304
29.13:	21-09-2015:	Driebruggen	Een Avond in Driebruggen	307

30.00: De Roëll-Code: Hoofdstuk 30:	De Aarde (1714-1868)	309
30.01: 22-09-2015: <i>Nesserveer</i>	<i>Hugo loopt over van Sensaties</i>	310
30.02: 22-09-2015: <i>Nesserveer</i>	<i>Stripboekenverzameling van Hugo</i>	313
30.03: 01-08-1714: Londen	Drankje voor Queen Anne	315
30.04: 12-07-1771: Londen	Koker in Bewaring van King George III	317
30.05: 12-07-1831: Londen	Lege doos voor King William IV	320
30.06: 10-09-1836: Wenen	‘Ein Abend in Wien am Graben Boulevard’	323
30.07: 12-07-1852: Londen	Oprichting zonder Koning Willem III	329
30.08: 12-08-1854: Londen	Opening van de extra beveiligde Kluis	331
30.09: 29-11-1854: De Krim	Lord Raglan aan de Kust van de Krim	339
30.10: 13-02-1867: Londen	Randolph Churchill ontvangt Pakketje	341
30.11: 01-08-1868: Tennessee	Met Paard en Wagen door Smoky Mountains	343
30.12: 10-09-1868: Boulogne sur Mer	Dossier voor Johan Frederik Röell	357
 31.00: De Roëll-Code: Hoofdstuk 31:	 Dossiers - Part XVIII	 360
31.01: 22-09-2015: <i>Nesserveer</i>	<i>Na de enorme Schrik</i>	361
31.02: 22-09-2015: <i>Nesserveer</i>	<i>Samenvatting van Hugo</i>	363
31.03: 22-09-2015: Londen	Eindelijk Reactie vanaf de Sir Winston	365
31.04: 22-09-2015: Preston Hollow	Aanslag op George W. Bush	368
31.05: 22-09-2015: Londen	John Glenn terug in Londen	370
31.06: 22-09-2015: Paderborn	Isa op Onderzoek	374
31.07: 22-09-2015: Stonehenge	John Glenn neemt Maatregelen	380
31.08: 22-09-2015: Brussel	Marga in Actie	383
31.09: 22-09-2015: Dzanak	Geheime Ontmoeting	389
31.10: 22-09-2015: Londen	Geheim bericht van Prigozjin en Navalny	393
31.11: 22-09-2015: Billings Montana	Frank Borman in Actie	395
31.12: 22-09-2015: Stonehenge	Atlan Prins neemt de Leiding	400
31.13: 22-09-2015: Pernis	Vrijheidsberoving en Ontvoering	402
31.14: 22-09-2015: Londen	Nieuwe Medewerkers op Weg	404
31.15: 22-09-2015: Aarde	Gered door een Astronef	406
31.16: 22-09-2015: Londen	Verslag van Yslaira Burns	408
31.17: 22-09-2015: <i>Rijsoord</i>	<i>Oude Bekenden op het Terras</i>	410
31.18: 22-09-2015: Sinaï	Ophalen van een Reisgezel	412

31.19:	22-09-2015	Nesserveer	Hereniging	414
31.20:	22-09-2015:	Driebruggen	What happened with Marga?	419
32.00:	De Roëll-Code: Hoofdstuk 32:		De Aarde (1872-1876)	421
32.01:	23-09-2015:	Driebruggen	Geheel andere invulling Afspraak	422
32.02:	23-09-2015:	Modena	Ontdekkingen in Modena	424
32.03:	04-02-1872:	Tennessee	Aurora en Vuurvliegjes	426
32.04:	11-02-1872:	Gatlinburg	Gevaar en Shoot-out	435
32.05:	30-02-1873:	Tennessee	De Spirit van Canassatego leeft voort	443
32.06:	12-07-1873:	Bhutan	Nieuwe vertrekken achter Taktshangklooster	449
32.07:	26-10-1875:	Elizabethon	Stichting Second Founding Fathers	451
32.08:	26-10-1875:	Verenigde Staten	Redding van Little Winston	456
32.09:	05-11-1876:	Karlsruhe	De Ontdekking van De Röell	460
33.00:	De Roëll-Code: Hoofdstuk 33:		Dossiers – Part XIX	465
33.01:	23-09-2015:	Modena	Hugo en Claes in Modena	466
33.02:	23-09-2015:	Nevada	Hugo-R in Area-51	468
33.03:	23-09-2015:	Aywaille	Journalist op Onderzoek	470
33.04:	23-09-2015:	Washington	C.I.A. op een Dwaalspoor	472
33.05:	23-09-2015:	Tibet	Gesplitst en Verdwenen.....	474
33.06:	24-09-2015:	Groom Lake	Aftellen voor Start van Apollo 21	476
33.07:	24-09-2015:	Amsterdam	Hereniging van Christina en Vincent	478
34.00:	De Roëll-Code: Hoofdstuk 34:		Nederland en de Wereld (1878-1914)	481
34.01:	24-09-2015:	Nesserveer	Hugo is weer thuis	482
34.02:	24-09-2015:	Driebruggen	Verrassing in Driebruggen	484
34.03:	28-07-1878:	Bad Arolsen	Besluit in de Tuin van Slot Bad Arolsen	486
34.04:	30-03-1883:	Dublin	Twee brieven naar Ierland	488
34.05:	18-04-1883:	Wenen	Botsing met Karl Koller en Sigmund Freud	493
34.06:	20-07-1888:	Braunau	Klara Poetzl's bedenkingen	497
34.07:	10-12-1888:	Irkoetsk	De koudste Nacht van Jozef Pilsudski	507
34.08:	05-12-1890:	Den Haag	Overpeinzingen bij de Dood van een Koning	509
34.09:	29-12-1894:	Gibraltar	Bij de Devil's Tower	512

34.10:	24-12-1899:	Oost-Afrika	Christmas-Eve bij John Howard	515
34.11:	04-05-1902:	Paleis Het Loo	Abortus bij Koningin Wilhelmina	520
34.12:	27-10-1914:	Londen	De Vreemde Droom van Churchill	523
35.00	De Roëll-Code: Hoofdstuk 35:		Dossiers - Part XX	525
35.01:	24-09-2015:	<i>Driebruggen</i>	<i>Hugo en Gea blijven nog in Driebruggen</i>	526
35.02:	06-05-1977:	<i>Parijs</i>	<i>Op de Boulevard Périphérique rondom Parijs</i>	528
35.03:	24-09-2015:	De Krim	D'Artagnan stelt orde op Zaken	529
35.04:	24-09-2015:	Bhutan	De Vreemde opdracht van James Mink	531
35.05:	24-09-2015:	Stonehenge	Michael Adenauer in Actie onder Stonehenge	533
35.06:	24-09-2015:	Tunguska	Ontdekking van Vassily Khrannokov	540
36.00:	De Roëll-Code: Hoofdstuk 36:		Aarde & Wega (1920-2005)	542
36.01:	26-09-2015:	<i>Driebruggen</i>	<i>Ik en Gea verblijven in Driebruggen</i>	543
36.02:	20-08-1974:	<i>Sevenum</i>	<i>Franny en ik op de H.A.V.O.</i>	545
36.03:	25-08-1920:	Warschau	Pilsudski redt het Westen	546
36.04:	26-03-1934:	Tétouan	Prins Bernhard in de Zuid-Westelijke Sahara	548
36.05:	30-10-1939:	Atlantische Oceaan	Churchill bij de Orkney Islands	550
36.06:	26-09-1954:	Neo-Poseidopolis	Ylina, 'de nieuwe Eva' geboren	552
36.07:	22-11-1963:	Dallas	Jerrie Cobb en John Glenn	554
36.08:	19-09-1985:	Neo-Poseidopolis	Prinses Ylina naar de Aarde	556
36.09:	17-01-2000:	Canterbury	Oproep aan de 'EkChanGa'	558
36.10:	26-05-2005:	Dallas	June Cobb of Jerrie Cobb	560
37.00:	De Roëll-Code: Hoofdstuk 37:		Dossiers - Part XXI	562
37.01:	27-09-2015	<i>Driebruggen</i>	<i>Hugo en Gea ondergedoken</i>	563
37.02:	28-04-1998	<i>Galway</i>	<i>Bij de 'Cliffs of Moher'</i>	565
37.03:	28-09-2015:	Stonehenge	Eindvergadering of.....	566
37.04:	28-09-2015:	Utrecht	Telefoontje onderweg	568
37.05:	28-09-2015:	Harmelen	Connectie met Enzo Ferrari	573
38.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 38:		Dossiers - Part XXII	575
38.01:	30-09-2015:	<i>Stonehenge</i>	<i>Opening nieuw Hoofdkantoor</i>	576

38.02:	04-10-2015:	New York	<i>Naar de Première van Bridge of Spies</i>	578
38.03:	05-10-2015:	Houston	<i>De Eindtijd of toch niet....</i>	581
38.04:	05-10-2015:	Houston	<i>Toch niet?</i>	589
38.05:	05-10-2015:	Aywaille	Röell-Code ontsluiert de Rest	591
39.00:	De Röell-Code: Hoofdstuk 39:		Epiloog: Dossiers - Part XXIII	592
39.01:	26-12-2015:	Aywaille	<i>Witte Kerst in de Ardennen</i>	593
39.02:	27-12-2015:	Aywaille	<i>Wist Prins Bernhard het? Ja, Hij wist het!</i>	597
De Röell-Code:	Bijlagen Acte III:			604
-	Stambomen en nog Meer			604
-	Personen uit het Verleden			604
-	Stambomen			607
-	Directie-Structuur Atlantis Ltd.			609
-	Vernieuwde Directie-Structuur van Atlantis Ltd.			610
-	The Old Astronauts			612
-	De in 2015 nog in leven zijnde vrouwelijke Leden van de zogenaamde Mercury 13			612

--- . ---

De Röell-Code: Hoofdstuk 24

Proloog - Dossiers - Part XIV

Hoofdstuk 24.01

De eerste Uren na de Aanval

Vrijdag 18 september 2015

Yarn-Dagboek-040: Rot/18092025/YT1.3-001

20627 A.C. **R**otterdam. Zuidwest Nederland.

Van 16:30 uur tot en met 19.00 uur

Het was een cruciaal moment geweest in onze Aardse Geschiedenis. Deze vrijdagmiddag 18 september 2015 zou een grote vermelding in de geschiedenisboeken gaan krijgen! Maar het had heel anders af kunnen lopen, dan het nu afgelopen leek! Om 16:30 uur deze middag was het moment waarop onze Aarde voor het eerst in zijn geschiedenis was aangevallen door een onbekende- vreemde- en hoogstwaarschijnlijk Alien-beschaving! En dat gelijk ook met een aanval op twee plaatsen! Maar deze onverwachte aanval, door die tot nu toe nog onbekende Alien-beschaving, een beschaving die zich misschien ook al eeuwen op Aarde bevonden had, maar tot nu toe onopgemerkt was gebleven, maar die nu, op dit moment in de tijd en blijkbaar ook nog met heel vijandige

bedoelingen, naar de wapens had gegrepen.....! Maar daar had ik die dag in het ziekenhuis helemaal geen weet van....!

Om 16:30 uur had die vreemde aanval op twee plaatsen, die gelukkig dus verijdeld was, de hele wereld in vuur en vlam kunnen zetten. Maar de Wereldleiders wisten tot nu toe nog steeds niet precies waar die aanval vandaan gekomen was! Wie hem geïnitieerd had en wie ze dus de schuld moesten geven en waar ze hun verdere verdediging voor moesten organiseren! Maar er was na half vijf die vrijdagmiddag gelijk wel van alles in gang gezet, ter verdere verdediging en om er achter te komen wie of wat de aanvaller was en wat hij verder van plan zou zijn.....! De Premiers van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland, de twee aangevallen landen, hadden gelijk de hulp van de andere landen in de N.A.V.O. ingeroepen, zodat deze wanneer het nodig was, het Verenigd Koninkrijk en Nederland te hulp konden komen en ook hadden de beide Premiers, David Cameron en Mark Rutte, de Verenigde Naties gealarmeerd en die hadden als antwoord een geheime spoedvergadering van de Veiligheidsraad aangekondigd.....! De N.A.V.O. kondigde de hoogste staat van paraatheid af, want als bleek dat Artikel 5 van het verdrag van Washington werkelijk geschonden was, dan was er maar één antwoord mogelijk. De N.A.V.O. zou dan uitgaan van het principe dat een aanval tegen één of meer van haar lidstaten, als een aanval tegen alle lidstaten wordt beschouwd.....! Maar wie was de aanvaller die die 'raketten,' of wat het dan ook waren geweest, om 16.30 uur op deze vrijdag 18 september op Londen en Driebruggen had afgevuurd?

Na onze aanrijding bij de bioscoop, nadat we naar de film Everest waren geweest, van afgelopen nacht, waren we, Gea en ik, met spoed opgenomen in dit ziekenhuis hier in Rotterdam. Zonder dat wij het wisten, waren er op dat moment in Londen mensen geweest, die ons blijkbaar continu op één of andere manier in de gaten hielden en die vreselijk geschrokken waren door ons ongeluk en daarom waren we in opdracht van hen nog een poosje langer onder observatie hier in dit ziekenhuis gehouden. Londen en met name de geheime organisatie Atlantis Ltd. was na het horen over ons ongeluk en mijn en Gea's hersenschuddingen, vooral heel bezorgd over mij geworden, ook wel over Gea, maar niet zo erg als ze dat over mij waren! Maar op deze vrijdag had ik daar dus helemaal niets over mee gekregen. Ook niet over het uitgebreide hersenonderzoek wat me, terwijl ik onder narcose gehouden werd, ten deel gevallen was. De uitslag daarvan was gelijk naar Londen doorgezonden en daar had men opgelucht adem gehaald.....! Ondertussen sliep ik een gat in de dag. En Gea ook. Maar geen schoonheidsslaapje of zoiets, nee, een heel diepe slaap, een slaap waarin al mijn hersenfuncties heel uitvoerig gecontroleerd en gereset leken te worden..... Deze diepe slaap werd, zonder dat ik daar wakker van werd, een ontelbaar aantal momenten bijna onderbroken door nieuwe, in mijn geheugen gereed geworden sensaties, oftewel Hymnen, die op mijn echte ontwaken lagen te wachten. Hymnen over dingen waar ik nog nooit aan gedacht of zelfs van gehoord had. Kortom, hymnen die omhoog gekomen

waren in mijn bewustzijn, vanuit de diepste krochten van mijn herinneringen en ook uit herinneringen waar ikzelf geen rol in speelde, maar specifieke herinneringen van onze Aardse mensheid, onze beschaving en zijn ontwikkeling. Herinneringen uit het collectieve geheugen van ons Mensen. Herinneringen die iedereen eigenlijk had en die blijkbaar in het menselijk D.N.A. verscholen zaten en die daar tijdens de duur van een geheel leven verstopt konden blijven, maar ook doorgegeven werden aan volgende generaties! Maar deze herinneringen kwamen nu bij mij als nieuwe sensaties of dus eigenlijk hymnen naar boven in mijn geheugen en ik voelde dat ik ze ooit eens zou gaan uitschrijven, zoals ik dat met al mijn sensaties deed en nog steeds aan het doen was....., maar nu nog niet, want ik bevond me nog steeds in een ziekenhuisbed.....! Om precies 16:30 uur op deze middag, was ik met een schreeuw van schrik, heel even wakker geworden. Vond mezelf rechttop zittend in het ziekenhuisbed, begreep niet waar ik was en zakte even later weer terug in mijn vreemde slaap..... Gea had me niet gehoord, die was ook nog diep in slaap en even later was er een verpleegster op mijn schreeuw afgekomen. Maar toen sliep ik al weer. Ik werd ook niet wakker toen ze mijn vitale functies controleerde....., op haar linkerborst had ze een naambordje met daarop: Anneke.

Ik was dus weer in een diepe slaap gevallen en tijdens die slaap vielen er weer allerlei geheugenstukjes op zijn plaats, nu ook die geheugenstukjes uit de miljoenen jaren oude geschiedenis van de Aarde en vooral over de ontwikkeling van de Mens op onze Aarde. Een geschiedenis die via de D.N.A.-structuur van mijn genen, nu in gedeelten in mijn herinneringen binnenkwamen en een plekje zochten. Deze herinneringen namen me mee naar een bezoek, wat ik samen met mijn ouders, vele jaren geleden aan het Oostenrijkse plaatsje Hallstadt had gebracht. Die herinneringen aan dat plaatsje leken die collectieve herinneringen van de Mensheid een plekje in mijn herinneringen te gaan geven..... Maar die herinneringen zakten allemaal weer weg. Ver weg. Ver weg in mijn geheugen en toen werd het rustig in mijn gedachten. Heel rustig. Het leek erop dat de massale immigratie van het collectieve Aardse geheugen vanuit mijn D.N.A. naar mijn geheugen zijn plekje had gevonden, had ingenomen en nu rustig lag te wachten tot ik er klaar voor was, om ook die, noem ze algemene 'sensaties of hymnen' te gaan uitwerken en opschrijven. Rond een uur of zeven werd ik wakker en nu echt wakker, net op het moment dat er een verpleegster onze kamer binnenkwam. Gea zat in dezelfde ruimte al aan een tafeltje vlak bij me te lezen. Aan de spullen die er op het tafeltje stonden, was te zien dat ze net gegeten had. De verpleegster die de kamer binnenkwam, richtte zich gelijk tot mij. 'Zo mijnheer Anderz, lekker uitgerust?' Maar voordat ik antwoord kon geven, kwam haar volgende vraag al: 'Ik denk wel dat u inmiddels uitgehongerd bent, u heeft vandaag nog helemaal niets gegeten. Ik zal wat eten voor u laten brengen.' Nu pas voelde ik dat ik honger had, echt honger en mijn maag was het met me eens, getuige het knorrende geluid dat hij begon te maken..... Gea keek me lachend aan.....

---.---

Hoofdstuk 24.02

Bijna Wereldoorlog III ontketend

Vrijdag 18 september 2015

Dossier-191: Aoc/18092015/YT1.3-002

20627 A.C. **A**tlantische Oceaan. Ten zuiden van IJsland.

Van 17:30 uur tot en met 19.00 uur

Het was vrijdag aan het begin van de avond, dus eigenlijk het einde van de werkweek. Maar dat einde van een werkweek gold wel voor het gewone volk op gewone plekken op onze Aarde, maar zeker niet voor de bemanning op een onderzeeër en zeker niet op een onderzeeër in actie! De Dmitri Donskoj, voormalig Submarine van de Russische Marine, was sinds even voor half vier wel degelijk in actie! En dat was op verzoek van de Commandant. Heel bijzonder was het echter, dat de

Commandant tijdens deze actie een vrouw bleek te zijn! En wel een hele speciale! Zij had enkele uren geleden deze, eigenlijk gekaapte onderzeeër, hier in de Straat van Denemarken, iets ten zuiden van IJsland, in stille modus laten duiken naar een diepte van bijna 400 meter. Daar aangekomen, was alles op deze onderzeeër, wat maar geluid kon produceren, zoveel mogelijk afgesloten en uitgeschakeld en bleef men in spanning wachten, op wat er nu allemaal ging komen en ging gebeuren.

De blonde, langharige, mooie, goed geproportioneerde en op dat moment helemaal naakte Umie'alka Ald'e Baran, acting Commander op de Dmitri Donskoj, had even een schoonheidsslaapje van een klein half uurtje gehouden en sloeg nu de dekens van zich af, tegelijkertijd klikte er een zachte lichtgroene verlichting aan in haar slaapcabine en zo stapte ze in de ruimte van de Commandant van haar gekaapte Russische onderzeeër, zich nog wat slaperig de ogen uitwrijvend..... 'Waar was ze wakker van geworden?' Vroeg ze zich af....., terwijl ze de verlichting in deze door haar, van de Captain gevorderde Commandant-verblijfplaats, helderder zette. Er lag iets op het bureau bij haar communicatie-installatie. Er was blijkbaar net iets uitgeprint..... 'Daar was ze dus wakker van geworden, van dat zacht zoemende printgeluid!'

In sluipvaart, geheel onzichtbaar en ook onhoorbaar voor Aardse sonar- geluidopsporings- en radarapparaten, was deze door Umie'alka Ald'e-Baran, enkele weken terug van Wladimir Poetin 'geleende,' zoals ze het zelf noemde, Russische onderzeeër, de Dmitri Donskoj, door de Noordelijke IJszee richting het zuiden, naar de Straat van Denemarken, naar een plek ergens tussen Groenland en IJsland gedirigeerd.

De Dmitri Donskoj was een Russische onderzeeër, die door de Westerse mogendheden met de N.A.V.O. codenaam Typhoon werd aangeduid, maar eigenlijk moest je het een onderzeeër uit de Russische Akula Klasse noemen. Het is een type kern-aangedreven onderzeeër, gebouwd in de jaren '80 van de vorige eeuw voor de toenmalige Sovjetmarine, met een waterverplaatsing van 26.000 ton en een lengte van 175 meter. Met deze afmetingen waren deze Akula's of dus Typhoons, de grootste onderzeeërs ooit gebouwd, tot dan toe tenminste.....

De Dmitri Donskoj uit deze Ballistic Missile Submarines-Klasse, zoals deze klasse onderzeeërs in het westen officieel werd genoemd, was ook één van de stilste onderzeeschepen die er ooit gebouwd zijn, werkelijk monsters van de zeven zeeën en niet alleen monsters vanwege hun afmetingen, maar ook vanwege hun bewapening. De midscheeps opgestelde 20 lanceer-silo's van hun standaard raketbewapenings-systemen waren gevuld met 16 intercontinentale R-39 Missiles en van deze 20 silo's waren er op de Dmitri Donskoj vier onlangs gemoderniseerd, zodat die vier vernieuwde silo's met de modernere R.S.M.-56 Bulava Ballistic S.L.B.M.'s konden worden uitgerust. Naast deze

raketbewapening had de Dmitri Donskoj ook nog zes torpedobuizen in het voorschip, waarvan er twee ontworpen waren voor de SS-N-15-raketten of Type 53 torpedo's en de andere vier voor SS-N-16-raketten of Type 65 torpedo's of zeemijnen. Een Akula kan onder normale omstandigheden met zijn aandrijving van twee nucleaire reactors tot wel 180 dagen onder water blijven en waarschijnlijk zelfs langer, indien nodig....

Deze Akula-klasse onderzeeërs hebben meerdere zogenaamde drukrompen, waardoor het interne ontwerp simpeler was en waarbij de boot ook wel veel breder was dan een normale onderzeeër. De hoofdconstructie van deze onderzeeër-klasse bestaat uit twee Delta-klasse drukrompen, parallel aan elkaar gemonteerd, met een kleinere drukromp erbovenop en twee aparte drukrompen voor torpedo's en stuurinstallaties. Dit ontwerp vergroot ook de overlevingskansen van de onderzeeër in geval van nood of lekkage van één van de drukrompen, omdat de bemanning zich dan naar een andere, nog in tact gebleven drukromp kan verplaatsen, want deze constructie maakt de kans op zinken van zo'n onderzeeër uit de Akula klasse, veel kleiner.

Er zijn door de Sovjet-Unie zes van deze Akula's of dus Typhoons gebouwd, elk uitgerust met twintig lanceersilo's voor SS-N-20-raketten. Het eerst gebouwde schip, deze Dmitri Donskoj, bleef ook het langst in dienst en kreeg dus na de uitvoerige renovaties van de laatste jaren, de beschikking over vier geavanceerde lanceersilo's voor de moderne Bulava Ballistic Missiles. Het schip was bedoeld om actief te blijven tot half 2022, waarna het net als inmiddels alle andere Akula's vervangen zou gaan worden door de nieuwste generatie Russische Kernonderzeeërs, moderne onderzeeërs uit de zogenaamde Borej-klasse, vandaar dat Umie'alka had gedacht, dat ze deze 'oude' Dmitry Donskoj best van Poetin kon 'lenen,' want hij zou binnenkort toch overbodig worden en door de Russische Marine worden afgedankt.....

Het schip betrachtte al deze gehele reis vanuit de Basis aan de Noordelijke Witte Zee, waar Umie'alka het zichzelf toegeëigend had, complete radiostilte en voer ook heel deze tocht, al in de direct na vertrek door Umie'alka geïnstalleerde 'buitenaardse' Stealth-Mode! Aan boord was de door Umie'alka geronselde en oorspronkelijk Russische bemanning, aangevuld met de ooit voor de inmiddels opgedoekte Organisatie B.A.D. werkende Johan V.I. oftewel Johan Victor-Izak Zondernaam Junior, de 25 jaar oude adoptiezoon van de geheel van de radar verdwenen Johan V. Zondernaam, de 27-jarige, oorspronkelijk uit Polen afkomstige Pjotr Nebojsa Kowalski, een vriend van Zondernaam Junior en de 26-jarige joviale Amsterdammer Klaas Wolters, medewerker en ook vriend van Johan V.I. Zondernaam Junior, die onlangs ook een rol had gespeeld in de vervanging van Wladimir Poetin door Mister U.....!

'Wat was dat deze vrijdag 18 september 2015 om exact 16:30 uur geweest, wat was er toen precies gebeurd?' Dat vroeg Umie'alka zich nu, enkele uren later nog steeds af, terwijl ze het afschrift van de

melding die haar wakker gemaakt had, nog eens goed las? Ze had zich vanmiddag na de maaltijd teruggetrokken in de commando-hut, die ze zichzelf vanaf het begin van deze reis toegeëigend had en was net rond vijf uur deze middag wakker gemaakt, wakker geworden eigenlijk door een automatische melding over iets vreemds. Er was op Aarde iets vreemds gebeurd. Eerst dacht ze dat de Russische Noordelijke Vloot hen in hun gekaapte onderzeeër al op het spoor was gekomen, maar na kort onderzoek bleek het heel iets anders te zijn, iets veel raadselachtiger! Rusland miste deze uit 1976 stammende Dmitry Donskoj blijkbaar, gelukkig voor hen, nog steeds niet! Vanmiddag na de maaltijd en voordat ze haar power-napje was gaan doen, had Umie'alka voor het eerst sinds een aantal maanden geprobeerd contact te zoeken met de Orioonse Basis op de achterkant van de Maan, maar na verschillende pogingen was dat haar niet gelukt en om ongeveer vier uur was ze voor 'haar schoonheidsslaapje' zoals ze het nu maar noemde, nog even een poosje in bed gekropen.....

Het bericht wat haar wakker gemaakt had, was automatisch onderschept uit een aantal onbelangrijkere andere meldingen en was afkomstig van de geheime organisatie Atlantis Ltd. onder Stonehenge. Blijkbaar hun nieuwe hoofdkantoor. Maar..., heel bijzonder vond Umie'alka dit, want berichten van deze organisatie Atlantis Ltd. waren nooit eerder te onderscheppen geweest.....!

Het bericht vermeldde dat er om precies 16:30 uur deze middag een alarmmelding uit Londen en het Nederlandse Driebruggen bij hen, daar onder Stonehenge binnen was gekomen, een alarmmelding, die aan alle vestigingen van Atlantis Ltd. was doorgestuurd en ook aan alle Wereldleiders! De melding luidde: 'It's Hostile and it is coming!' Voor Driebruggen alleen, was er nog iets aan toegevoegd: 'and It's from Andromeda!' En tegelijkertijd begreep ze uit diezelfde melding dat de Atlantisvestigingen in Londen en Driebruggen, beide door een helderblauwe doorschijnende koepel overdekt en beschermd werden, een koepel die door gewone mensenogen niet te zien was! En..., en dat vond Umie'alka het bijzonderste, op hetzelfde moment dat die overkoepeling verschenen was, sloegen er op beide locaties helder witgele 'bliksemflitsen' uit een heldere hemel, donderend in..! Tenminste, dat was de omschrijving in de melding! Wat waren die inslagen.....? Wat was daar gebeurd!'

Enkele ogenblikken nadat Umie'alka uit haar bed was gestapt en de uitgeprinte melding, die voor haar printer op het bureau in haar commandoruimte had gelegen, had gelezen en zich nog steeds verwonderde, werd er op de gesloten deur van haar onderkomen geklopt. Umie'alka sloeg een klaar hangende badjas om en deed de deur open. 'Een Russische matroos gaf haar, nadat ze opengedaan had, na een saluut, een gevouwen briefje. Erop stond iets heel verontrustends. Nog verontrustender dan de eerste melding!

'Wij krijgen de schuld van de mislukte, afgeslagen aanslagen op Londen en Driebruggen. N.A.V.O. eenheden zoeken een verdwenen, misschien gekaapte Russische onderzeeër met de naam Dmitry

Donskoj, die ervan wordt verdacht atoomraketten op Londen en Driebruggen in Nederland te hebben afgevuurd. We staan op de rand van een nieuwe Wereldoorlog.....!’ Het briefje was niet ondertekend.....! ‘Waar kwam dat vandaan, wie had dat geschreven.....? En....., wij hebben geen atoomraketten afgevuurd!’ Dit wist Umie’alka zeker. Anders had ze het wel geweten. ‘Daar had zij als ‘Acting Commander and Captain’ toestemming en bevel tot afvuren voor moeten geven. En dat had ze niet gedaan. Dat wist ze zeker.....! Heel zeker!’

‘Ook moest ik u vertellen,’ zei de matroos, nog steeds stram in de houding, ‘dat u zo spoedig mogelijk contact met Wladimir Poetin moet opnemen!’ De Matroos salueerde en draaide zich om. Umie’alka sloot de deur van haar hut en liep geheel verbaasd en eigenlijk ook nog niet helemaal wakker, terug naar haar bed....., startte haar communicatiesysteem verder op. Zag dat volgens de gegevens op haar scherm alle ballistische raketten nog in hun silo’s zaten en zocht daarna naar alle ingekomen berichten vanaf de vorige dag. Gelijk zag ze een heel verontrustend bericht, afkomstig van Wladimir Poetin, ‘of was het haar medewerker Mister U?’ Vroeg ze zich geheimzinnig glimlachend af.....

Ze opende het bericht gelijk. ‘Wat maak je me nu, wil je mij met die stomme streek van je, het ontketenen van Wereldoorlog III in de schoenen schuiven? De Verenigde Staten en de N.A.V.O. onderzoeken naartoe waarom een Russische Onderzeeër een, gelukkig afgeslagen, dubbele atoomaanval op Engeland en Nederland heeft uitgevoerd! En je weet het, een aanval op één van hen, op één van de N.A.V.O. landen, is een aanval op hen allemaal! Zometeen gaan de V.S. en de rest van de bij de N.A.V.O aangesloten landen hun artikelen 4 en 5 nog in werking stellen en wordt Rusland door hun ballistische raketten aangevallen als verdelging voor die onbezonnen aanval van jou en dan ben ik verplicht ons land te verdedigen en dan heb je het voor elkaar! Wereldoorlog III! Wat wil je in vredesnaam bereiken met die stomme streek! Wij zijn nog lang niet klaar voor Wereldoorlog III.....!’

Zo, nu was Umie’alka gelijk wel helemaal wakker! ‘Wees maar gerust,’ dacht ze. ‘Ik heb geen atoomraketten op die twee locaties afgevuurd. Maar ik heb wel een idee wie daar dan wel voor verantwoordelijk is.....!’

‘Die taal in dat mailtje, dat leek trouwens de echte Poetin wel en niet haar medewerker Mister U, of hij speelde zijn rol wel heel erg overtuigend.....! Maar wat was er nu eigenlijk gebeurd zo rond 16:30 uur deze middag.....? En als dit de echte Poetin was, die dit briefje had doorgegeven, waar was dan haar medewerker Mister u gebleven.....?’

‘En hoe kwam die matroos aan dat briefje, wat ze net van hem gekregen had? Waar kwam dat vandaan?’ Ze bekeek het briefje nog eens uitvoerig, dacht het handschrift ineens te herkennen en maakte gelijk contact met Klaas Wolters. ‘Klaas hoe kom je aan de gegevens die op dat briefje staan?’ Klaas had maar één woord nodig voor zijn antwoord. ‘C.I.A.!’ Umie’alka slaakte een zucht van

verrassing! 'Dank je Klaas, dat had ik eigenlijk wel kunnen raden. Blijkbaar houdt de C.I.A. ons dus al die tijd al in de gaten. Maar hoe komen ze erbij dat wij twee atoomraketten op die locaties hebben afgevuurd.....?'

'Blijkbaar hebben ze het startpunt van die aanval kunnen traceren.....' Zei Klaas droog.

'Maar wij hebben toch niets afgevuurd.....?'

'Nee, maar om half vijf vanmiddag gebeurde er wel iets vreemds hier aan boord. Een anomalie. Een hele hoge piekspanning, die daarna gelijk ook weer verdwenen was.....! Geen idee wat dat geweest is.'

Umie'alka wist gelijk wel wat het geweest moest zijn, maar zei hier niets over. Tegelijk bedacht ze iets anders. Iets waar ze af en toe al eens eerder aan gedacht had, maar wat ze nooit verder had uitgewerkt. Op Ald'e-Baran wisten ze al vele duizenden jaren dat er ondergronds op Aarde, onbekend voor de huidige Aardse mensheid een tweede hoog ontwikkeld en hoog intelligent ras in verscholenheid woonde. Een hoog-intelligent en heel ver geëvolueerd ras, afstammend van de Sauriërs die ooit de Aarde bewoond hadden. Daar wilde ze mee in contact gaan treden, nu het er naar uit ging zien dat alle militairen van de Aarde binnenkort jacht op haar in deze Russische Onderzeeër zouden gaan maken. Daar wilde ze asiel zoeken! 'Bedankt Klaas,' beëindigde ze het gesprek en gaf gelijk haar volgende commando: 'Zet Koers naar de Komodo-Eilanden bij Indonesië en hou alle scanners die eventuele aanvallen op ons kunnen detecteren op stand-by! Commander out!'

Even later bedacht Umie'alka zich en zocht nogmaals verbinding met Klaas Wolters, onder haar leiding was hij Acting Eerste Stuurman op de Dmitry Donskoj. 'Bij nader inzien moeten we eerst maar koers zetten naar de plek in de Bismarck Zee waar Ay'nisha op 8 januari van vorig jaar met haar Astro-Ship in zee landde en daar de eventueel nog te vinden resten van haar Astro-Ship weghalen, zodat er geen bewijs van haar afkomst meer gevonden kan worden.....' Commander out. Klaas begaf zich naar de plot-room en gaf aan de Tweede Stuurman de nieuwe route via de Bismarck Zee naar de Komodo-Eilanden door.

Wat Umie'alka nog niet wist, was dat de Russische Marineleiding, zonder overleg met Wladimir Poetin, inmiddels alle op dat moment wereldwijd beschikbare Russische onderzeeërs achter de Dmitry Donskoj had aan gestuurd en wel met één opdracht: 'Razrushat!' In het Nederlands betekende dat: Vernietig!

--- . ---

Hoofdstuk 24.03

Dreiging afgewend

Vrijdag 18 september 2015

Dossier-192: Bru/18092015/YT1.3-001

20627 A.C. **B**runssum in Limburg, Nederland.

Van 18.30 uur tot en met 20.00 uur

De dreiging was afgewend! Of was het geen dreiging geweest, maar een heel bijzonder soort natuurverschijnsel, zoals enkele natuurkundigen inmiddels dachten te weten....? Maar de V.N. en de N.A.V.O. hadden inmiddels na meldingen door Prime Minister David Cameron van het Verenigd Koninkrijk en Minister-President Mark Rutte van Nederland en na uitvoerig overleg met John Young, 'The First' van de aangevallen geheime organisatie Atlantis Ltd. wel het zekere voor het onzekere genomen en hadden de waakzaamheid van de N.A.V.O. verdedigingssystemen op bevel van de vorig jaar aangetreden Secretaris-Generaal Jens Stoltenberg, tot het hoogste level opgeschaald. Dit hield bijvoorbeeld in, dat de A.W.A.C.S. van de N.A.V.O. de lucht in waren gestuurd om te kunnen zien, wat er zich voor bijzondere gebeurtenissen in de lucht boven het N.A.V.O. gebied afspeelden.

Sinds 1967 is één van de operationele hoofdkantoren van de N.A.V.O. gevestigd in Brunssum in de Nederlandse Provincie Limburg. Het draagt tegenwoordig de naam 'Headquarters Allied Joint Force Command Brunssum' en is één van de drie operationele hoofdkantoren van de N.A.V.O. op Aarde. De andere twee hoofdkantoren liggen in het Italiaanse Napels en in Norfolk in de Verenigde Staten. Alle drie hadden ze aan het eind van deze middag de opdracht gekregen om de bij hun gestationeerde A.W.A.C.S. de lucht in te sturen. Dit 'Airborne Warning and Control System' oftewel dus het A.W.A.C.S., is een heel geavanceerd, vliegend, op radar gebaseerd verkenning-, detectie-, commandovoerings-, en communicatiesysteem. Het was ontwikkeld voor de luchtruimbewaking en het zogenaamde 'air-battle management' tijdens gecombineerde luchtoperaties. Door middel van deze A.W.A.C.S. radarvliegtuigen kunnen vliegbewegingen op veel grotere afstand waargenomen worden, dan door gewone grondradarsystemen. De A.W.A.C.S. communiceren met bevriende vliegtuigen, grond- en maritieme eenheden en voorzien deze van de laatste online en real-time gegevens over een bepaald gebied. Met behulp van deze A.W.A.C.S. hoopte men te kunnen ontdekken, waar die twee aanvallen op het N.A.V.O. gebied van eind deze middag vandaan gekomen waren.....? Maar allereerst, na het nieuws van de twee, gelukkig afgeslagen aanvallen op Europees grondgebied, was op deze vooravond met spoed toch de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bijeen gekomen. Hun adviseurs hadden vooral aangeraden waakzaam te zijn, omdat niemand van hun specialisten hen op dat moment kon vertellen of uitleggen wat er aan het eind van de middag zo rond 15:30 uur Greenwich Time of 16:30 lokale tijd, nu echt gebeurd was! Die aanval, als het dat tenminste geweest was, had geleken op twee gelijktijdige bliksemflitsen, gelijktijdig gericht op, precies gezegd het al eeuwenoude gebouw van de Tower van Londen, waaronder het hoofdkantoor van Atlantis Ltd. was gevestigd en op een onlangs verbouwde boerderij bij het Nederlandse plaatsje Driebruggen op het Zuid-Hollandse platteland, wat sinds kort dienst deed als het hoofdkantoor van de Nederlandse Afdeling van Atlantis Ltd.....

Wetenschappers konden ook nog vertellen, dat die beide bliksemflitsen niet de grond of de gebouwen geraakt hadden! Beide waren enkele honderden meters boven de gebouwen, waar ze op gericht leken te zijn geweest, gestopt! Gewoon gestopt! Blijkbaar tegengehouden door iets.....! En dat was niet te verklaren, als het tenminste echte bliksemschichten waren geweest.....? Er was ook niets van teruggevonden.....! Niemand wist ook te vertellen waarom er in een eerste bericht gesproken was over een aanval met atoomraketten? Of was het een bijna misgelopen test van geavanceerde wapens geweest, maar waar kwamen ze dan vandaan? Niemand kon tot nu toe een bron waar ze vandaan gekomen waren of misschien dus van afgeschoten waren, ontdekken. Maar waarom een test met deze wapens hier in West-Europa, als het tenminste een test was geweest, waarom een test hier in deze drukke- en heel dichtbevolkte gebieden uitvoeren.....! Gelukkig was er achteraf gezien, eigenlijk niets gebeurd, maar wat als deze bliksemschichten, zoals men ze officieel toch maar bleef noemen, toch

echt op die twee plaatsen ingeslagen waren? Wat dan! Waren het misschien toch bijvoorbeeld nieuwe Russische aanvalswapens geweest, zoals uit een andere hoek werd geopperd? Twee gemaskeerde atoomraketten, atoomraketten die om te voorkomen dat ze tijdens hun 'vlucht' uit de lucht geschoten werden, gemaskeerd waren als bliksemschichten.....! Kon dat.....? Atoomraketten met de snelheid van bliksemschichten.....? Nee, dat kon niet....! Maar..., hoe kon het dan dat geen enkel anti-raket systeem van de N.A.V.O. partners ze had opgemerkt.....!

Maar, in New York, in de net met spoed bijeengeroepen vergadering van de Veiligheidsraad, die in Brunssum op een groot scherm te zien en te volgen was, liepen de stemmingen hoog op en waar na de heel boze uitbarsting van de Russische Ambassadeur bij de V.N. Vitaly Ivanovich Churkin over al die nonsens en vooral over de veronderstelling dat het Russische atoomraketten waren geweest, hadden de ter consultatie ingeroepen geïnformeerde inlichtingendiensten er toch zo hun mening over gehad. Het geopperde leek hun eigenlijk onmogelijk, gezien het huidige ontwikkelingsniveau van de Russische Militaire techniek, maar was het misschien Chinees geweest.....?

Ook daar hadden de inlichtingendiensten zo hun mening over gehad: 'Wat voor idee zou er dan achter hebben moeten zitten bij zo een aanval van China op het deze twee plekken in het westen?' En natuurlijk had de Chinese Ambassadeur in deze bijeenkomst van de Veiligheidsraad alles ten stelligste ontkend, alle aantijgingen over het verzinsel dat China hier ook maar iets mee te maken had, werden door hem van tafel geveegd! Secretaris-Generaal Ban Ki-moon van de Verenigde Naties, was via een gescrambelde livestream- verbinding, al de gehele tijd in contact met James Cameron, Mark Rutte, Jens Stoltenberg, Secretaris-Generaal van de N.A.V.O. en onder andere ook het Headquarter 'Allied Joint Force Command' in Brunssum. Hij was de enige die de waarheid wist over het afslaan van deze aanval op de beide vestigingen van Atlantis Ltd. Bij zijn aantreden als Secretaris-Generaal van de V.N. had hij toen al een lang onderhoud over Atlantis Ltd. met de toenmalig 'First' Dick Winters en de toenmalige N.A.V.O. Secretaris-Generaal, de Nederlander Jaap de Hoop Scheffer gehad, maar daarna had hij niets meer met deze geheime organisatie te maken gehad, dat was ook niet nodig geweest, tot nu toe dan. Tot net na die aanvallen van vandaag! Hij was als eerste door de nieuwe 'First' van Atlantis Ltd., John Young erover ingelicht, nog voordat John Young erover met David Cameron en Marc Rutte had gesproken! Maar hij mocht er vanwege het wereldwijde embargo op het handelen van Atlantis Ltd. absoluut niet met anderen over spreken en er absoluut ook niet mee naar buiten komen. Vanmiddag, net na de verontrustende gebeurtenissen, had hij namelijk al een geheim communiqué, 'for his eyes only' van John Young, de huidige 'First' dus van Atlantis Ltd. gekregen, waarin de situatie rondom de beide 'aanslagen' aan hem werd gecommuniceerd en uitgelegd. Hierin had John Young heel kort ook nog maar even het bestaansrecht van Atlantis Ltd. aan de Secretaris Generaal van de Verenigde Naties uitgelegd en opgemerkt, dat ze toch beide binnenkort en als het ingepland kon

worden, ook met Jens Stoltenberg maar weer eens een gesprek onder vier of zes ogen moesten organiseren over de situatie in de Wereld van heden.....! In eerste instantie had Secretaris-Generaal Ban- Ki-moon daar verbaasd op gereageerd, zijn agenda zat al propvol, maar toen hem de wereldwijde betekenis van de organisatie Atlantis Ltd. door John Young nogmaals kort maar uitdrukkelijk was uitgelegd, stemde hij gelijk in met een ontmoeting. Hun beider secretaresses zouden een datum plannen, stelde hij voor en ook maar gelijk contact opnemen met de secretaris Generaal van de N.A.V.O., maar Young had nog een ander idee. Hij ging Ban Ki-moon en Jens Stoltenberg ook uitnodigen voor een onderdeel van de opening binnenkort van het nieuwe en zeer geavanceerde hoofdkantoor van Atlantis Ltd. onder Stonehenge, wat nu inmiddels bijna gebruiksklaar was. Kort hadden ze daarna nog een eerste overleg gehad, waarbij John Young, 'The First' van Atlantis Ltd. op wiens vestigingen in Londen en Driebruggen die aanval, want dat was het dus wel degelijk geweest, gericht waren, er nog even verder op in ging. Ook John Young wist namelijk nog niet wie de aanvaller of aanvallers waren geweest. Gelukkig hadden ze met hun beschermende en geavanceerde middelen die aanval wel kunnen afslaan en waren ze met spoed aan het onderzoeken, wie of wat deze aanval uitgevoerd had....!

'The First' had echter gelukkig ook Ban Ki-moon kunnen geruststellen. Zij, Atlantis Ltd. dus, hadden alles onder controle en met hun geavanceerde, maar wel geheime techniek, konden ze deze dreiging weerstaan en de aanvaller vinden en zo nodig vernietigen! Geen zorg, maar dan moesten ze eerst uitzoeken wie de aanvaller was! Zodra dat gebeurd was, zou Ban Ki-moon het gelijk, als één van de eersten te horen krijgen. 'Laat ondertussen de geheime diensten van de betrokken landen maar verder gaan met hun onderzoek en denken dat ze het allemaal onder controle hebben.....,' kon Ban-Ki-Moon niet nalaten om met een beetje een spottend lachje op te merken en liet zo blijken dat hij alle vertrouwen in Atlantis Ltd. had! Ban Ki-moon vertrouwde John Young op zijn woord en ook de geheime organisatie Atlantis Ltd.! Daar had hij na dit korte, boeiende en informatieve gesprek, weer alle vertrouwen in gekregen, maar hij vond het wel heel moeilijk om altijd het embargo te blijven volgen! Hij had veel liever de permanente vergadering van de Verenigde Naties alles verteld, alles wat hij inmiddels wist, om hen ook gerust te kunnen stellen. Nu bleef de dreiging van een misschien net afgewende Atoomoorlog, toch boven de Wereld hangen. Wanneer zou de volgende aanval komen en waar zou die vandaan komen....., en kon Atlantis Ltd. dan ook echt hun belofte gestand doen en ook een volgende aanval afslaan....., en zouden ze erachter kunnen komen, waar deze aanval vandaan kwam.....?' Ban Ki-moon schrok even later op uit zijn gemijmer, schrok vanwege een volgende boze woordenwisseling tussen de ambassadeurs van China en Rusland en zag en vooral hoorde, dat zijn adjunct, Deputy Secretaris-Generaal van de V.N. Jan Kenneth Eliasson het al probeerde te sussen. Inmiddels vlogen de A.W.A.C.S. waakzaam door het Aardse luchtruim, maar de technici hadden eigenlijk geen idee waar ze naar op zoek zouden moeten zijn.....? John Young zakte even weg in

verwarring. Hoe moest hij dat allemaal toch in goede banen leiden. Dat wat er allemaal op hem af kwam, dat leek veel te veel voor één man, veel te veel voor hem alleen. Met zijn linkerhand wreef hij over de om zijn linker pols zittende e-watch, die hij nu hij 'First' was eigenlijk altijd droeg..... 'Dit apparaatje zou wel eens zijn 'redding' kunnen worden,' schoot hem te binnen, 'maar dan moest het wel verder geupdate worden! Wat als dit hem permanent verbond met alle andere boordleden en met de andere leden van Atlantis Ltd. Samen zouden ze dan veel sneller met elkaar in contact kunnen zijn en in overleg kunnen treden.....! Dat moest hij maar eens doorgeven aan de onlangs gepromoveerde Doc. Johnson, hoofd techniek van Atlantis Ltd.' John Young maakte op zijn scherm een uitgebreid memo over deze gedachten en zond het naar Doctor 'Doc' Archibald Johnson, onder andere ook Hoofd Ontwikkelingen bij Atlantis Ltd. en noemde het memo: 'Constant ingeschakeld contact met alle boardleden via E-Watch!' Eronder had John Young ook nog een andere extra opmerking gemaakt, een opmerking die hem net ook te binnen was geschoten: 'Laten we vanaf nu dit oude hoofkwartier van ons, hier onder de Tower in Londen toch maar weer de al jaren in vergetelheid geraakte naam 'The Vault' gaan geven, zoals het dus oorspronkelijk ook heette, dit om niet in verwarring met ons nieuwe officiële hoofdkantoor onder Stonehenge te raken.....! Ik kom hier nog wel op terug, maar laat je P.R.-mensen maar vast hier over nadenken.' Intussen zag John Young een geheimzinnige melding op zijn scherm verschijnen en verbrak de verbinding met de anderen die op zijn scherm nog open stonden, want dit leek hem wel heel belangrijk en geheimzinnig. Zo geheimzinnig dat alle nog met hem in verbinding zijnde wereldleiders er niets, of nog niets van mochten weten.....!

Doc. Johnson, die inmiddels precies wist waarmee die aanval van vrijdagmiddag was uitgevoerd, maar om de Aarde niet in paniek te laten vervallen, besloten had om dit voor zich te houden. Dit ook gesteund door, door de al meer dan een eeuw geleden door de Second Founding Fathers van Atlantis Ltd. opgestelde protocollen! Zelfs 'The First ' kon hij het niet vertellen....! Maar hij las wel direct het memo en de extra opmerking over de E-Watches van John Young en zag er wel potentie in. Gaf gelijk enkele medewerkers de opdracht om één en ander te gaan uitwerken. 'Met Spoed!' Zei hij erbij.

Even later kreeg John Young nog een brief aangereikt van een van zijn medewerkers. Het was een 'for the eyes of the First only,' zo stond op de enveloppe en hij was afkomstig van Captain Emtsov van de Supersub Robert Falcon Scott. John Young kende zijn achtergrond en begreep daarom ook de vraag van Emtsov, maar hij wist nu al gelijk, dat hij de vraag van Emtsov niet positief kon beantwoorden, want dan zou hij inbreken in de regel dat Atlantis niet mocht ingrijpen in de loop der Aardse geschiedenis. Emtsov vroeg namelijk om te proberen om oud-collega en vriend van Nemtsov, Wladimir Kara-Murza die onlangs een vergiftigings-poging had overleefd, als hij het wilde, uit Rusland te redden!

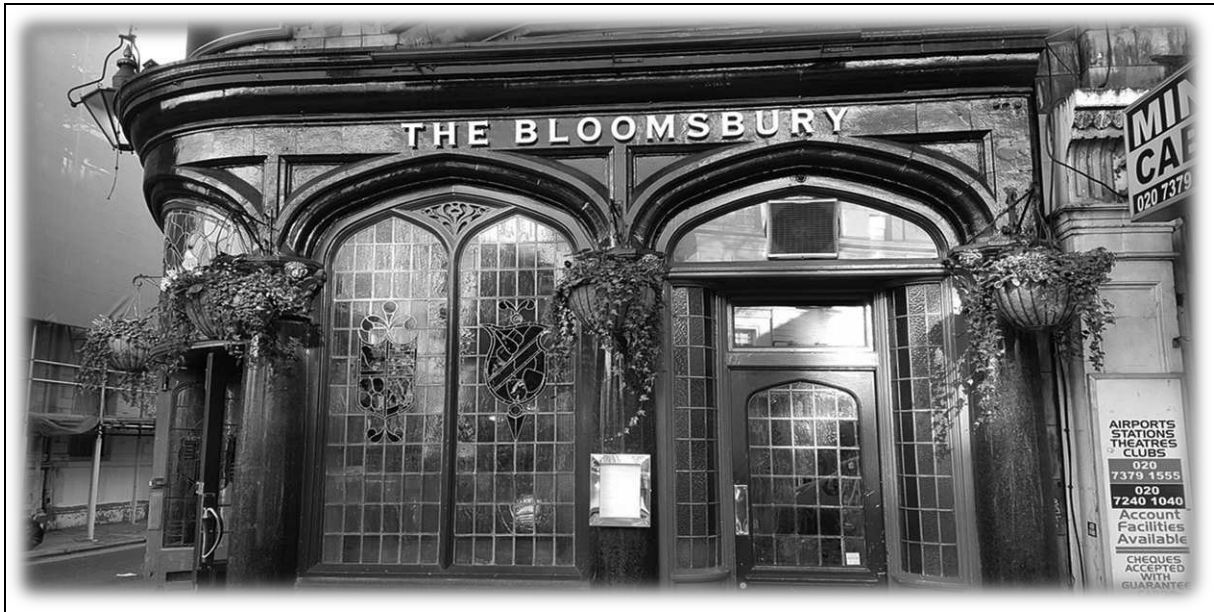
--- . ---

Hoofdstuk 24.04

'The First' overdenkt Positie en Meer

Vrijdag 18 september 2015

Dossier-193: Lon/18092015/YT1.3-026

20627 A.C. **L**onden. Groot-Brittannie.

Van 20.00 uur tot en met 23.00 uur

John Young, sinds kort dus 'The First' van de wereldwijde maar Supergeheime organisatie Atlantis Ltd. had na die twee, gelukkig afgeslagen aanvallen op zijn organisatie en na het overleg met de Veiligheidsraad en Ban Ki-Moon en na al die andere vreemde gebeurtenissen, die bij hem, sinds hij dit baantje van John Glenn had overgenomen, op zijn bordje waren komen te liggen, even wat tijd voor zichzelf nodig. Zonder het iemand te zeggen, had hij zo rond 20.00 uur deze avond, toen zijn

agenda ook even een lege periode had gehad, zijn vertrekken onder The Tower in Londen verlaten en was naar buiten gegaan. Bij de Middeleeuwse toegangspoort naar de Tower, bij de zogenaamde ‘Traitors Gate’ was hij naar de rivier gelopen en even later liep hij langs de Theems met uitzicht op de H.M.S. Belfast, de kruiser die nog deelgenomen had aan de actie rondom het tot zinken brengen van het Duitse Slagschip de Bismarck in de Tweede Wereldoorlog. Hij liep in gedachten in de richting van Byward Street en slenterde over het voetpad langs Lower Thames Street in de richting van The Church of Saint Magnus the Martyr..... Hij was even die hele geheimzinnige en geheime melding van net vergeten....!

Voor hij er erg in had, was hij echter al langs de Upper Thames Street aan het wandelen, al piekerend over de positie op deze wereld van de organisatie Atlantis Ltd., waar hij leiding over moest geven en vooral dacht hij na over alles wat hij inmiddels in geheime dossiers gelezen had, over hun buitenaardse contacten....., en dan ook nog die twee aanvallen van afgelopen middag....!

Even later zag hij dat hij, weer in gedachten al overgestoken was, naar de andere kant van de Upper Thames Street en was bijna bij de kruising met de Queen Street angekommen. Waar ging hij heen? Hij besloot aan deze noordkant van de Theems te blijven en liep rechtsaf de Queen Street in. Maar zijn gedachten lieten hem niet los. De connecties van Atlantis Ltd. met Nieuw-Atlantis op het verre Wega kende hij al heel lang, ook Ambassadeur Prinses Ylina van Neo-Atlantis kende hij inmiddels ook al jaren, al sinds ze voor het eerst op Aarde was aan gekomen. Maar nu moest hij leiding aan Atlantis Ltd. geven en hij moest in de voetsporen van John Glenn treden. Waren die voetsporen niet te groot voor hem.....? Hij begon er nu, al wandelend, aan te twijfelen of hij dat wel op een goede manier zou kunnen.....? Was hij wel de juiste man op deze plek? Zou hij de taak die voor hem lag, wel op de juiste manier kunnen volmaken.....? Even later viel hem ineens de Lloyds Bank aan de overkant van waar hij nu op de Queens Street liep, op. Moest hij daar niet ook eens een keertje naar toe? Daar lagen volgens wat hij inmiddels begrepen had, de geldelijke reserves van Atlantis Ltd. opgeslagen? Maar zijn gedachten namen hem weer over en bepaalden ook verder zijn route door Londen, want even later bevond hij zich aan de Cheapside, net voor de St. Mary-le-Bow Church..... In de verte zag hij een Nespresso Koffiezaak. Zou hij daar een bak koffie kunnen krijgen? En dat gebeuren rondom Yarn? Wisten ze nu al wie dat eigenlijk was.....? Alles daarover begon hem een beetje te duizelen. Hij, of misschien zij, zou een zogenaamde ‘nieuwe mens’ moeten worden, of inmiddels al zijn, wat moest hij zich daar trouwens in hemelsnaam allemaal bij voorstellen, een nieuwe mens! Want bij Atlantis Ltd., wisten ze eigenlijk ook niet, wie hij was of wanneer hij geboren ging worden! En dan dat gedoe met die Hymnenzanger, die die nieuwe mens moest gaan aanwijzen. De moeder van die nieuwe mens, die kende hij, dat moest Prinses Ylina van Nieuw-Atlantis worden? Maar de vader. Wie was dat.....? Ja, iemand die ze de Tamaloa Fou noemden? Maar wie was dat.....? Ja, de vader van de ‘Nieuwe Mens’, maar Ylina de

beoogde moeder, kende hem nog niet, wist niet wie het was! Zou het wel gaan klikken tussen die twee...? Hoe zouden ze dan in godsnaam een kind moeten verwekken, zou er dan geen liefde meer in het spel zijn.....? Een kind moest toch geboren worden uit liefde? En dan die verwarring rond om die naam Yarn. Dat kind zou wel degelijk Yarn genoemd worden..... 'Ja, Yarn was de naam van dat ongeboren kind. De eerste nieuwe mens! Zijn vader was dus die zogenaamde Tamaloe Fou, maar wie was dat? Ook dat wist blijkbaar nog niemand. En degene die hem zou gaan aanwijzen, deze vader zou gaan aanwijzen, dat was die Hymnenzanger, dat was die Hugo-Victor Anderz die nu in dat ziekenhuis in Rotterdam lag. En oh, ja, dan betekende het woord Yarn ook nog gewoon 'verhaaltje!' Het duizelde John Young echt. En dan nog iets heel belangrijks! 'Prinses Ylina moest eerst nog maar gered worden, die zat op de Super-Onderzeeër van Atlantis Ltd., de 'Sir Winston Churchill' en die was ergens voor de kust van Chili verdwenen tijdens een onderzeese aardbeving.....!' Had hij dit laatste nu hardop uitgesproken? Hopelijk had niemand hem gehoord, want dat hadden ze tot nu toe gelukkig ook allemaal uit het nieuws kunnen houden en dat moest wel zo blijven....! John Young keek even om zich heen, maar er was niemand te zien..... Gelukkig!

Zijn gedachten hadden hem nu ook weer teruggebracht naar de werkelijkheid. Hij stond nu op de New Oxford Street, tegenover een Chinees Restaurant met de naam 'Happy Lamp Hot Pot' en keek even heel verbaasd om zich heen. Hij was inmiddels wel een heel eind Londen in gewandeld. Hij had nu ook echt wel dorst gekregen en liep nog een stukje verder over de New Oxford Street, sloeg links af naar de Museum Street, stak even later over naar de West Central Street en stond na een bocht ineens voor 'The Bloomsbury Tavern.' Hier ging John Young naar binnen en ging aan de bar zitten! Hij bestelde eerst een sterke bak koffie en daarna een groot glas Guinness met bittergarnituur erbij. Dat had hij nu wel even nodig! Voordat hij alles op deze wereld weer eens in het gareel had en alle problemen achter zich kon laten, moest hij nog een heleboel klusjes klaren! Maar die wandeling van meer dan een uur had hem toch wel goed gedaan, voelde hij nu hier aan die bar! Na nog een grote Guinness, kwamen de twijfels echter weer terug bij John Young. Was hij wel de juiste man op de juiste plaats. Zou hij zijn taak, de taak die hij vrijwillig op zich had genomen, wel op de juiste manier kunnen vervullen? Hij dronk zijn laatste slokjes Guinness op en belde met zijn mobiel naar The Tower, 'of één van de Wardens hem hier even op kon halen.' Twintig minuutjes later stopte er een auto vlakbij op de Shaftesbury Avenue en na ingestapt te zijn, werd hij teruggebracht naar The Tower. John Young wilde even later de deur van het Atlantis Ltd. Hoofdkantoor al met zijn pasje opendoen, maar de portier was hem voor en deed de deur voor hem open. Begon gelijk een gezellig praatje, maar toen overviel het John Young ineens, dat hij niet meer wist, waar hij nu net eigenlijk vandaan gekomen was, waar hij net geweest was?

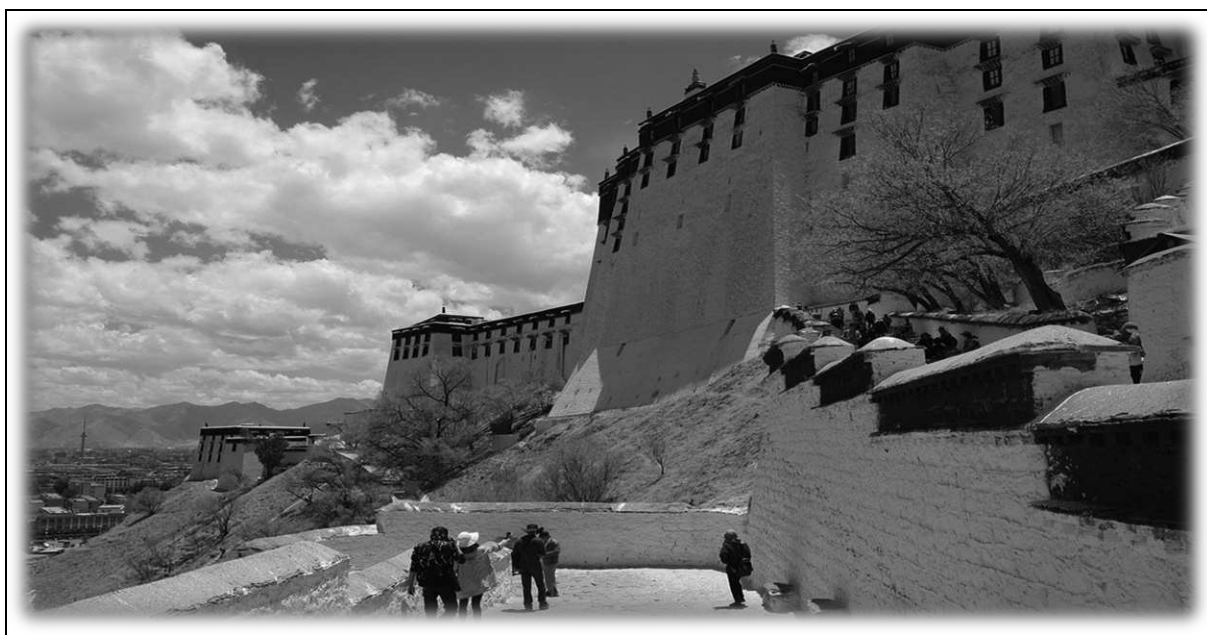
--- . ---

Hoofdstuk 24.05

Ontwaken diep onder het Potala Paleis

Vrijdag 18 september 2015

Dossier-194: Lha/18092015/YT1.3-002

20627 A.C. **L**hasa. Tibet.

Van 23.20 uur tot en met 23.59 uur

Sherpa Tenzing Hillary Tqashi, kleinzoon van de bekende Sherpa Tenzing Norgay, die met Edmund Hillary als eerste op 29 mei 1953 de Mount Everest beklom en ook de top had bereikt, bevond zich aan de achterkant van het grote Potalapaleis in Lhasa in het voormalige Tibet. Iets had hem hierheen laten komen. Niet iets als een oproep of zo, maar iets als een gevoel. Eergisteren, toen hij 's ochtends opstond, had hij dat gevoel voor het eerst gekregen. Hij moest naar de achterkant van het Potalapaleis in Lhasa en hij wist ook precies het tijdstip dat hij er moest zijn en zelfs de precieze plek.

Dat was de plek waar hij zich nu bevond! Waarom en waarvoor hij hier naar toe moest komen, daar had hij geen idee over, maar dat hij er naar toe had gemoeten, dat had dat gevoel hem wel duidelijk gemaakt. En nu, zo net voor middernacht was hij hier na het inchecken bij- en een kort verblijf in een goedkoop hotel in Lhasa....., en wat nu....? ‘En waarom hij?’ Dat laatste begon hij zich nu steeds meer af te vragen. ‘Waarom hij?’

Hij had deze avond kort gedineerd, om maar zo snel mogelijk naar de in zijn gedachten opgeslagen plek te kunnen gaan en zeker niet te laat te komen. En nu was hij er, hier aan de noordkant, in de volksmond was dit de achterkant van het Potala Paleis. ‘Maar wat nu?’ Dat enkele uren eerder de Atlantis vestigingen in Engeland en Nederland waren aangevallen, had hij nog niet doorgekregen.....!

Zijn gedachten werden, nadat hij hier aangekomen was, naar een speciale plek aan de onderkant van de muur van het grote Potalapaleis voor hem getrokken, maar daar zag hij geen ingang of uitgang of iets wat daar op leek.....?

Maar ineens voelde hij weer iets. Weer iets heel vreemds. Hij voelde dat er op die plek, waar zijn gedachten en ogen naar toe getrokken werden, iets aan de hand was.....! Voorzichtig en op zijn hoede, liep hij dichter naar die bewuste plek toe. Al lopend ontdekte hij dat hij over een heel oud pad liep, een pad wat in de loop der jaren, misschien wel eeuwen, overdekt geworden was met allerlei materiaal. Materiaal wat verder ook elders in dit gebied achter het paleis te vinden was.....

Daar ging zijn mobiel af. Iemand vanuit de Wa’chters Den zocht op dit late moment van deze dag contact met hem. ‘Dat hadden ze nog nooit gedaan, wat was dit toch allemaal voor geheimzinnigs?’ Even later had hij een stem aan zijn oor, een stem die hem eerst heel onbekend voorkwam, maar toch een sprankje herinnering aanwakkerde en hij herkende de stem, als die van de beveiligster van de Wa’chters Den, dat was Yrenka, die had hij bij de hemelbegrafenis van de Oude Wa’chter een paar maal gesproken, wat moest die nu weer...., waar had ze hem voor nodig? Want dat ze hem nodig had, dat was voor hem inmiddels wel duidelijk geworden, anders belde ze niet, maar waarvoor.....?

Yrenka verduidelijkte zich gelijk. ‘Pas op. Ik zie hier op onze apparatuur waar je bent en dat er daar iets staat te gebeuren, daar aan de achterkant van het Potalapaleis! Wees op je hoede. Kan niet duidelijk ontdekken of het een aanstaande aardbeving is, maar dat zou zomaar kunnen! Pas op en laat me a.u.b. zo snel mogelijk weten wat er aan de hand is..... Yrenka uit!’

Tenzing had niet eens de kans gekregen om iets te zeggen, iets te antwoorden, maar door die boodschap was hij wel nog meer op zijn hoede! ‘Maar....,’ schoot het opeens door zijn gedachten. ‘Houden ze hem in de Wa’chters Den dus in de gaten? Daar moest hij het toch snel maar eens over hebben, want dat vond hij wel erg geheimzinnig en het beviel hem eigenlijk helemaal niet! Het leek de